Price ₹ 20 per copy

IPC Maharashtra Region

Suvartha

Vol. 29 March 2020 No. 2

Scenes from Solapur District of IPC Maharashtra

Mrs. Thankamma Kuruvilla (W/o. Late Pr. N.T. Kuruvilla) died on 13.02.2020

First Pentecostal church hall constructed by a Malayali Pastor (Pr. N.T. Kuruvilla) in Maharashtra

Pr. P. Joy

Pr. Oommen Ebenezer

Pr. John George

Pr. Baby Kadampanad

Congregation

Visit us at : http://suvarthamagazine.org

Scenes from Solapur District of IPC Maharashtra

Pr. P. Joy conducting Lord's supper

Pr. K.J. Shaji

Br. Varghese Kollakompil

Pr. Sijo Philip

Br. Daniel Varghese

Sis. Susy Oommen

Pr. T.M. Saji

Pr. Wilson Thomas

Pr. Jagdish

Newly constructed Church Hall, at Christian Compound, Solapur

Pastors of Solapur District & their families with care takers

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

JOHNSON K. SAMUEL

Associate Editors

Pastor P. JOY

Pastor K. A. MATHEW

MATHEWS PAUL

Pastor SAJI PEECHI

Executive Board

Rev. Dr. THOMSON K. MATHEW

K.B. NINAN

SAMUEL VARKEY

PAULSON THAVU

JAISON VARGHESE

JUBY SUSAN ANOOP

T.G. RADHAKRISHNAN

MATHEW CHERIAN

SARAMMA THOMAS

JOHN MATHEW

STANLEY THOMAS

BINU PAUL

ROBINSON CHERIAN

Printer & Publisher

VARGHESE KOLLAKOMPIL

For Suvartha Publications

of IPC Maharashtra State

Printing

GLS Press, Pant Nagar,

Mumbai 400 075.

Contents .....

Editorial 2

Psalm 23: " The Shepherd Psalm" 3

Assurance of Deliverance ONCE and for ALL 6

Wanted: Spiritual Fathers & Mothers in the Church 8

Separation & Holiness 9

Children's Corner 10

News & Views 15

क्लेश से चैन 16

യേശു മരിച്ചതുകൊണ്ട് സകല ജനവും രക്ഷിക്കപ്പെടുമോ ? 19

വിളിയും തെരഞ്ഞെടുപ്പും 21

വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ത്യാഗം സഹിച്ചവർ 22

ഷോലാപ്പൂരിന്റെ സ്വന്തം തങ്കമ്മ കുരുവിള നിത്യതയിൽ.... 24

All communications including materials for publication should addressed to :

Editor, SUVARTHA,

P.O. Box 17082, Mumbai - 400 089.

E-mail : suvarthamagazine@gmail.com

suvartha@yahoo.com

●

Cheques / Drafts to be drawn in favour of “Suvartha Publications”

●

Registered Letters / Cheques / Drafts / Money Orders should be sent in the following address :

Mr. Varghese Kollakompil

A-702, MIG, Rail View CHS, New Tilak Nagar, Chembur, Mumbai - 400 089

Mob.: 09821332273

SUBSCRIPTION RATES

	Annual	Life
In India	Rs. 100/-	Rs. 1000/-
In Middle East	Rs. 400/-	Rs. 4000/-
In USA/Canada	$ 25	$ 250

ADVERTISEMENT TARIFF

Full page (cover 4 colour)	Rs. 5000/-
Full page (Inside 4 colour)	Rs. 4000/-
Full page (Inside)	Rs. 3000/-
Half page (Inside)	Rs. 2000/-
Matrimonial and other short announcements like change of address, help wanted etc.	Rs. 500/-

മാറ്റുരയ്ക്കപ്പെടുന്ന പെന്തെക്കോസ്തു പ്രസ്ഥാനം

നിന്ദ, പരിഹാസം, പീഢനം, ദാരിദ്ര്യം ഇവയെല്ലാം നിറഞ്ഞ ഒരു ഭൂതകാല ചരിത്രം മാത്രമാണ് പെന്തെക്കോസ്തു പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കുള്ളത്. പിറന്ന നാൾ മുതൽ ഇന്നുവരെ മറ്റ് മുഖ്യധാരാ മതങ്ങളിൽ നിന്നും ഇതര ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നും തിക്താനുഭവങ്ങൾ ഏറെ സഹിക്കേണ്ടി വന്ന ഒരു സമൂഹമാണിത്. ആദിമ നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ഈ വിശ്വാസ സമൂഹത്തിന് നേരിടേണ്ടിവന്ന പീഢനങ്ങൾ വളരെയായിരുന്നു.

ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ഈറ്റില്ലം കേരളമായിരുന്നല്ലോ. നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പാരമ്പര്യത്തിലും തോമാശ്ലീഹായുടെ പാദമുദ്രയിലും മറ്റും ഊറ്റം കൊള്ളുന്ന ഭാരത ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന് പലതിലും അഭിമാനിക്കാമെങ്കിലും അംഗസംഖ്യയിലെ വർദ്ധനവിൽ വളരെ പിന്നിൽ തന്നെയാണ്. അതിൽ തന്നെ പെന്തെക്കോസ്തു - ന്യൂജെൻ സഭകളുടെ അംഗസംഖ്യ തുലോം ചുരുക്കമാണ്. ചില വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുവരെ ഈ സഭകളെ പൊതുസമൂഹം തൃണവൽഗണിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്ഥമാണ്. അവഗണിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ശക്തിയായി പെന്തെക്കോസ്തു - ന്യൂജെൻ സഭകൾ വളർന്നു കഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക തലങ്ങളിൽ ഈ സഭകൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

"Trans" എന്ന പേരിൽ അടുത്തയിടെ കേരളത്തിൽ റിലീസ് ചെയ്ത ഒരു സിനിമയുടെ പ്രമേയവും പെന്തെക്കോസ്തു - ന്യൂജെൻ സഭകളാണ്. പെന്തെക്കോസ്തു സഭകളെ അപമാനിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് ഈ ചലചിത്രത്തിന്റെ മുന്നേറ്റം. യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെയുള്ള അത്ഭുതരോഗശാന്തിയെ വെറും കാപട്യമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലൂടെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിനും, സഭയ്ക്കും അപമാനം വരുത്തുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുതൽ ഇപ്രകാരമുള്ള അപമാനങ്ങൾ ശീലമാക്കിയ സഭ, പ്രത്യക്ഷ പ്രതിഷേധങ്ങൾക്കോ അക്രമങ്ങൾക്കോ പ്രതികരണങ്ങൾക്കോ മുതിരുന്നില്ലെന്നതാണ് സത്യം. എന്നാൽ ആർക്കും കേറി കൊട്ടാവുന്ന ഒരു ചെണ്ടയാണ് പെന്തെക്കോസ്തു സഭകൾ എന്ന ചിന്ത ഉണ്ടായതുകൊണ്ടാകാം ഇത്തരത്തിലൊരു പ്രമേയം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഇതിന്റെ അണിയറ പ്രവർത്തകർ തീരുമാനിച്ചതെന്ന് തോന്നുന്നു. മറ്റ് മതങ്ങളെയായിരുന്നു ഇപ്രകാരം പ്രമേയമാക്കിയിരുന്നതെങ്കിൽ ശക്തമായ പ്രതിഷേധവും അക്രമവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ലേ എന്ന് ചോദിക്കുന്നവരും വിരളമല്ല.

പെന്തെക്കോസ്തു - ന്യൂജെൻ സഭകൾക്ക് സ്വയശോധനക്ക് ഇടം നൽകുന്ന ഒന്നായി ഈ സിനിമ തീരട്ടെ. വിരോധി നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഒരു തിന്മയും കളവായിപ്പോലും പറവാൻ ഇടവരാതെ തങ്ങളെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന പ്രബോധനം വചനത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾ തന്നെ, ശത്രുക്കൾക്ക് അടിക്കുവാനുള്ള വടി നാം തന്നെ നൽകുകയാണോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നു.

> **വിരോധി നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഒരു തിന്മയും കളവായിപ്പോലും പറവാൻ ഇടവരാതെ തങ്ങളെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന പ്രബോധനം വചനത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾ തന്നെ, ശത്രുക്കൾക്ക് അടിക്കുവാനുള്ള വടി നാം തന്നെ നൽകുകയാണോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നു**

പല ക്രൂസേഡുകളിലും, മഹായോഗങ്ങളിലും നടക്കുന്ന അത്ഭുത രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷകൾ യാഥാർത്ഥ്യമല്ലെന്ന ആക്ഷേപങ്ങൾ മുൻപും ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. മാത്രവുമല്ല, ചില സഭാ നേതാക്കന്മാരുടെ ആഢംഭര ജീവിതവും തെറ്റായ ബിസിനസ് ബന്ധങ്ങളും ഇപ്പോൾ പരസ്യമായ രഹസ്യങ്ങളാണ്. അതുതന്നെയാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സിനിമക്ക് പിന്നിലെ പ്രചോദനമെന്നാണ് നിർമ്മാതാക്കളുടെ വാദവും. സമൂഹത്തിലെ തെറ്റായ പ്രവണതകൾക്കെതിരെയുള്ള ഒരു കൈചൂണ്ടിയായി ഈ സിനിമയെ കാണണമെന്ന് അവർ വാദിച്ചാൽ അതിൽ തെറ്റ് പറയാനും കഴിയില്ല.

ദൈവവചനത്തിന്റെ സത്തയിൽ നിന്നും അതിന്റെ സത്യപാതയിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കുന്നതിനാൽ ഉളവാകുന്ന ഈ വിധ സംഭവങ്ങളെ ഏറെ ഗൗരവത്തോടെ നാം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ നാമം നാം മുഖാന്തിരം ജാതികളുടെ മുന്നിൽ അപഹാസ്യമാകുവാൻ ഇടവരരുത്.

വ്യാജ പാസ്റ്ററായി അഭിനയിച്ച പ്രധാന നടനേയും ഈ സിനിമയിലെ അണിയറ പ്രവർത്തകരെയും യഥാർത്ഥ സുവിശേഷ പ്രഘോഷകരാക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന് കഴിയും. അത് സംഭവിക്കട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. ●

Mathews Paul

Psalm 23:

"The Shepherd Psalm"

Pastor
John Mathew
Bangalore

The 23rd Psalm was the first Psalm that I memorized and recited as a young boy like most of Sunday School students. The Holy Spirit has placed this Psalm between Psalms 22 and 24. Psalm 22 is known as 'Psalm of Calvary' because it gives a picturesque description of Jesus Christ on the Cross. The first verse, *"My God, My God, why hast thou forsaken me"* and the 31st verse *"he hath done" (finished)* were the words uttered by our Lord on the Cross. Psalm 24 is known as 'Psalm of Zion' because it describes the Kingdom of glory. In other words, we see Jesus Christ on Cross in Psalm 22 and as King in Psalm 24

In Psalm 23 we see Jesus Christ as Shepherd. Psalm 23 is not for everyone. It is for those who accepted Jesus Christ of Psalm 22 - at the Cross - as Saviour and Lord. Those who thus have Jesus Christ as Shepherd and live according to His guidance as in Psalm 23 can enter Psalm 24 to receive Him as King and live with Him forever.

For a believer Psalm 22 is past, Psalm 23 is present and Psalm 24 is future. Psalm 22 is Mount Calvary, Psalm 23 is a Valley and Psalm 24 is Mount Zion. We are living in the valley between Mount Calvary and Mount Zion in geographical terms.

Jesus Christ is Shepherd who leads us in this world as in Psalm 23, He is Good Shepherd who protects His sheep (John 10;10), He is Great Shepherd who brought us from the dead by His blood (Hebrews 13:20), He is Chief Shepherd who comes with crown of glory for His sheep (1 Peter 5:4). We are blessed because our Lord became curse for us (Galatians 3:14). No generation curse to those who believed that Christ died for their sins and curses and accepted Him as Saviour and Lord.

We are compared with sheep because we are gone astray like sheep (Isaiah 53:6), vulnerable to dangers from wolves and other wild animals because sheep cannot run very fast. They are not smart enough to avoid dangers. Sheep need shepherd to take care of them and to lead them to fertile areas. They walk without common sense. They imitate and follow others. Sheep cannot go and come back without a shepherd. Sheep follow the leader or guide. They have no long sight. If one jumps from the hill, all others follow and jump. Shepherd cares for his flock, making sure they are safe, nourished, calm and happy all the time. We can become the sheep of Jesus Christ and follow Him if we receive Him as Saviour and Lord by open confession (Romans 10:9).

"Lord is my Shepherd; I shall not want" (23:1).

I read an incident that a girl forgot the latter part of this verse when she recited in Sunday School and came up with version: "Lord is my shepherd and that is what I want". She missed the exact words but caught the real meaning. I remember another story that a poor widow with kids was reading Bible one morning and got the verse "Lord is my shepherd and I shall not want". She wrote the verse in a paper and went to the nearby shop and asked for provisions telling she had no money but only a promise from God. Shop keeper asked her the promise; she gave him the small note of the verse. The man who had no faith in God said that he would keep her note in one arm of the balance and the provisions that he put in the other would be hers, knowing pretty well that a small paper would not weigh anything. He did as he said and to his surprise whatever he put in the balance did not move it. He gave her whatever she wanted and sent her home. Afterwards he found to his surprise that his weighing machine was not working! God satisfies us if we love Him. When we feel all are against us and environments are bad, kneel before God, we will get peace, joy and His love. He is faithful. Our Lord is our shepherd and we need not worry about anything as long as He guides us. I was reared in a Rubber Estate since my parents were on the staff there. There were no boys for any of the staff and so I had no friends from children of workers. When I was a school boy I used to walk alone through the estate during holidays. Sometimes I used to feel movement of snakes and roar of wild animals from the nearby forest. As a boy of 10 I used to lift my hand up believing that Jesus Christ, my hero, would catch my hand when I was filled with fear. Suddenly I used to get some courage and walk

Psalm 23 is not for everyone. It is for those who accepted Jesus Christ of Psalm 22 - at the Cross - as Saviour and Lord. Those who thus have Jesus Christ as Shepherd and live according to His guidance as in Psalm 23 can enter Psalm 24 to receive Him as King and live with Him forever.

alone through rubber trees. It might be my imagination of boyhood. However this practice of lifting hands to touch the hand of Jesus Christ helped me when I faced problems and loneliness in my life. If Lord is our Shepherd, we need not worry. Let our Shepherd worry for us. I worked in secular field but I faced more problems and loneliness in spiritual field but it molded me and made me to cling to my Shepherd. I was and am never alone because there is a Lord who holds my hand. What a privilege! When I was young I used to pray at night before going to sleep: "God who called the boy Samuel, call me tonight'. I did not get any call from God but my desire to hear the voice of God kept me aloof from bad thoughts and imaginations during nights. He is my Lord as well as my Shepherd.

"He makes me to lie down in green pastures. He leads me beside the still waters" (23:2)

As long as He is my shepherd I shall not lack food for my body, soul and spirit because He makes me to lie down in green pastures. Here we see the relationship between the shepherd and the sheep. When He keeps me under His care I can take rest without fear of enemies and He gives me food too. He leads me to still waters and not troubled water or standing water. Still waters run deep. Still waters represent peace, love, joy, harmony and beauty; if we look into still waters, we can see our face clearly to check whether we reflect our Master in our lives. What a privilege to be the sheep of Lord Jesus Christ.

"He restores my soul he leads me to the paths of righteousness for his name's sake" (23:3).

If we yearn for restoration of health and joy, our Lord will restore. Restoration is a joyful experience that we get from our Good Shepherd. Since the Lord leads us in the paths of righteousness, there is moral direction. We should walk in the path of righteousness because our guide is holy and righteous. Medical science may restore health but only God can restore soul and spirit. We submit ourselves to His will and purpose in our lives. Our Lord sent Holy Spirit as He promised to be with us to guide us through the path of righteousness. He gives us fruits of Spirit to move forward

"Yea, though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil for thou art with me, thy rod and thy staff they comfort me" (23:4).

We may walk through valley of death, we need not fear because His presence is with us. We my face problems but we must trust in our Lord (Psalm 56:3). *When we pass through the waters, He will be with us and when we pass through rivers they will not sweep over us. "When we walk through the fire, we will not be burned, the flames will not set us ablaze" (Isaiah 43:2).* There is no guarantee that there will be a bridge to take us to the other shore when we pass through rivers. There is no assurance that fire will be extinguished when we pass through fire because we are children of God. We need not expect such kind of deliverance but we are assured that presence of God will be with us. There is no need to fear in any circumstances even in the valley of death because presence of Shepherd is with us. The duty and purpose of Christ is not to eliminate all storms of life. We can overcome the world by His grace. Dr W A Smart tells of a father who brought his little daughter to the doctor with a cut on her eyelid. Doctor needed to do stitches without using anesthetic. He asked the girl whether she could keep from jumping when he used needle. She responded: "I can, if daddy will hold my hand" and she did not flinch even once when her daddy held her hand. Father's holding her hand did not lessen the number of stitches or lessen her pain. Yet his holding hand made the difference. If our Lord holds our hands, we will be safe in our journey through darkness in unknown ways. Small kids fear darkness but are happy and they sleep well when their mothers are with them. Darkness is not gone but presence of mothers give them courage, peace and tranquility.

"The rod is a weapon of defense or discipline symbolizing God's strength, power and authority. The staff is a long slender stick with a hook on one end and is used to draw a sheep close to the shepherd, guide it in the right way or rescue it from trouble, God's rod and staff reassure us of God's love and guidance in our lives" (Full Life Study Bible).

For a Christian death has lost its terror because dying means going to be with the Shepherd and that is far better. I remember my maternal grandfather Pastor C G Varghese telling us to extinguish the light because it was blinding his eyes. We responded that it was day time and there was no light. Then he said:

There is no assurance that fire will be extinguished when we pass through fire because we are children of God. We need not expect such kind of deliverance but we are assured that presence of God will be with us. The duty and purpose of Christ is not to eliminate all storms of life. We can overcome the world by His grace.

"I am seeing a light and I am going to that light" and closed his eyes. What a graceful death for a Christian. My father in law Pastor C K Daniel told everything about his death, burial and how his wife should behave, etc. in the previous night before his death! There is no fear of the valley of Baca for those who are in Christ.

"You prepare a table before me in the presence of my enemies. You anoint my head with oil and my cup overflows" (23:5).

There is no promise of destroying our enemies but only about preparing a table in the presence of enemies. Our God saved Daniel from lions' den and He did not kill the lions. Tribulation, distress, afflictions and persecution cannot separate us from our Lord. The power of our Lord can bring sweetness out of bitterness, triumph out of tragedy and blessing out of sickness.

Lord gives all spiritual blessings in peace and joy on the table though we are surrounded by enemies. If we have Jesus Christ, we have everything. We are not after worldly goodness but after spiritual blessings. What we need, our God will give us. Remember, the unity and success of family life is around the dining table. Parents and children should come around the table, morning and evening and spend time together for food and interaction after prayer. Mobile phones and news papers should not have room at the dining table.

As a shepherd anoints the head of his sheep to soothe the scratches and wounds, our Lord anoints our heads with oil. Every believer should receive anointment of Holy Spirit for successful Christian life like kings receive anointing oil at coronation and priests receive anointing oil for consecration to their ministry. Our cups run over with love and grace of our Lord. We lack nothing because our cups run over with the riches of our Lord Christ.

"Surely goodness and love will follow me all the days of my life, and I will dwell in the house of the Lord forever" (23:6).

With the Good Shepherd guiding us through this life we will receive kindness, support and help till we reach other shore to be with Him forever in His house. We are only strangers here and our destination is Father's house. This world is not worthy for us because:

(1) the ruler of this world is our enemy (1 John 5:19),

(2) we are not citizens of this world (John 15:19),

(3) our God is different (2 Corinthians 4:14),

(4) our treasures are not kept in this world (Mathew 6:19,20),

(5) we are different people (Esther 3:8,9),

(6) our vision is not of this world (Hebrews 11:16) and

(7) we fight against rulers of the darkness of this world (Ephesians 6:12).

Our attention should be focused on the Lord, stay with Him and follow Him knowing His voice. It is a blessed life to have God as our Shepherd, who gives what we want and makes us right with Him, who gives peace and takes us to His home at the end to live with Him forever.

Catherine Marshall says that at the cemetery of her husband, Peter Marshall she was reminded of the promise of God, "goodness and mercy will follow" which gave her strength to face the world as a widow..

Let us take a decision that we will accept Lord Jesus Christ as our Good Shepherd and follow Him as He guides us in thick and thin. Let us also remember that we have the traits of sheep like foolishness, dependence and inability to get away from temptation. Hence, let us stay with Him, depend on His word and be filled with His Spirit. ■

> There is no promise of destroying our enemies but only about preparing a table in the presence of enemies. Our God saved Daniel from lions' den and He did not kill the lions. Tribulation, distress, afflictions and persecution cannot separate us from our Lord.

Quotable Quotes

C.S. Lewis

"There is but one good; that is God. Everything else is good when it looks to Him and bad when it turns from Him"

"The homemaker has the ultimate career. All other careers exist for one purpose only - and that is to support the ultimate career"

"The future is something which everyone reaches at the rate of sixty minutes an hour , whatever he does, whoever he is"

"There are only two kinds of people: those who say to God, 'Thy will be done,' and those to whom God says, 'All right, then, have it your way''"

"When we Christians behave badly, or fail to behave well, we are making Christianity unbelievable to the outside world"

Assurance of Deliverance
ONCE and for ALL!

Dr. George Samuel

Formerly a nuclearscientist. Currently Director of Value Education Centre, Tiruvalla, Kerala

We are chosen to be a holy people as God's instruments to do His work and speak out for Him, that is to tell others of the night-and-day difference He made for us. Every repentant person who turns to God receives the ministry of telling others.

We read in Isaiah 35:8, "And a highway shall be there, and a way, and it shall be called The way of holiness; the unclean shall not pass over it..." The highway is called the Holy Road for God's people. It is impossible to get lost on this road. It is our deliberate choice to walk on the King's Highway to reach the Kingdom of God. The will of God is a course you choose. On the Damascus road, Paul was shown the straight path. On the Emmaus road the disciples were discouraged and disheartened (Luke 24:13-33). They lost their way. Jesus pointed them to Himself from Scriptures. The good Samaritan story showed how we can light the way for the one abandoned. It is implied in Psalm 18:30 that every God-direction is road tested. Jesus is the road and He invites us to walk with Him. This is the only road that can take us to the divine destiny (John 14:6-7). Missing the way is an irreparable and irrevocable loss; that is if we miss the truth, we miss the life-abundant altogether.

We are made for the Kingdom. We are in the kingdom, of the kingdom and for the kingdom. In the Kingdom, we have a sense of arrival; a home, a place of joy, peace, justice and freedom. We are told to rejoice because your names are written in heaven (Luke 10:20). According to 1 Peter 2:9-10, each believer is a Royal priest as God intended. We are chosen to be a holy people as God's instruments to do His work and speak out for Him, that is to tell others of the night-and-day difference He made for you. Every repentant person who turns to God receives the ministry of telling others.

God's love is everlasting and it existed before we were born and will exist after we have died. It is an eternal love in which we are embraced. Now we enjoy the reflections of God's eternal love we enjoy in our temporal loves, for example love of parents, siblings, family, friends, teachers, fellow human beings etc. It should be understood that such love with people is only a partial reflection of God's perfect and unconditional love.

The way of Jesus is the way of the Father. The way of the Father is redeeming love in action. The way opened for us by God is by throwing His beloved Son on the altar – by costly grace! If anyone suggests an easy, cozy and comfortable 'short-cut', then all of us who are spiritual should discern and discard it. The way of the cross is the way of God's word.

The way opened for us by God is by throwing His beloved Son on the altar – by costly grace! If anyone suggests an easy, cozy and comfortable 'short-cut', then all of us who are spiritual should discern and discard it. The way of the cross is the way of God's word.

Though man is a physical being following the natural biological laws, man is primarily a spiritual being. The spirit of man can be tormented, and made restless; We notice from the parable of Jesus that the rich man was tormented in hell day and night, although he had no body to suffer pain (Luke 24: 24-26). We know that the spirit is restless till it finds rest in God. Those of us who are born again are born out of the world. We are lifted from this world, and are enabled to think of a world above. Any one born from above is naturally inheriting the Kingdom of God. The new birth takes us from the visible sin-dominated decaying world to an unimaginable world of peace and joy.

In order to relate with man, God became man. Christ made it possible by His death and resurrection for us to live a victorious life in this world, and to inherit eternal life. We are to crucify ourselves in order to be a friend of Jesus. We end up as enemies of God, if we want our own way, flirting with the world every chance we get. We are called upon to have ourselves crucified with Christ (Galatians 2:20) as our sinful nature is crucified (Galatians 5:24), and we are crucified to this world and its attractions (Galatians 6:14). This means we have to take our share in the abuse that Jesus endured. In Hebrews 11:38, we notice that the world is not worthy for us. We need to see with our spiritual

eyes the joy of being a friend of Jesus (Hebrews 12:2). Always, we do have the freedom to sin and serve evil. The degree to which we enjoy this freedom is related to our growth in Christ and submission to the guidance of the Holy Spirit. Surely, we enjoy the total freedom to love and serve.

At some time or another, we all crave and demand a god who could do favours to us, the one we could manipulate and manage for our selfish needs. There is possibility to drift from the God who is. This means we need to dig deeper to know and stick with the one who is the True God. “Know that the Lord is God” (Psalm 100:3; Psalm 139; Isaiah 6 & 53; Revelations 4). The most useful learning is to unlearn what is untrue. Our call in Matthew 18:3-4 is to return to learn from God afresh His thoughts and ways as little children in the ‘nursery of God’. Also train ourselves to be godly (1 Timothy 4:7,8). For this, one has to be humble and teachable. We must be willing to learn as God will never push His ways on us. We learn when we submit to learn; when we submit, we will have humility and trust in the teacher. As we notice in John 8:31-32, we need to hold on to the Word in order to enjoy the freedom, for the “**truth shall make us free”.** Paul appeared to be imprisoned (Acts.28:30-31), but was a free man in Christ since there is no “locked-door” in the Kingdom. A warning is that when we learn without understanding, there will be possibility for spiritual pride.

The Kingdom is not for looking but for entering and living. Certainly, it requires a spiritual birth (John 3:3). We must step out from “our kingdom” to enter into “God’s Kingdom”. Our own kingship and rule should give way to His rule and reign.

Jesus reminded the disciples to rejoice that their names are written in Heaven, and that is what matters in the end. The Kingdom is not for looking but for entering and living. Certainly, it requires a spiritual birth (John 3:3). We must step out from “our kingdom” to enter into “God’s Kingdom”. Our own kingship and rule should give way to His rule and reign. God rules us in love. We trust Him with our present and future. What God does with our life is that He sets it right. Choosing the Kingdom will ignite a fire in us; we will no more be the same. Paul says in Philippians 3:12-14 that he has not yet achieved that kingdom life, but is running to lay hold of it. Paul closely followed the kingdom life to proclaim and challenge others to follow him as he followed Christ. While we are not yet what we will be, we are also no longer what we used to be. During transfiguration, Jesus brought a little bit of heaven on earth (Mark 9 & Luke 9). The past prophets (Moses and Elijah), Jesus, and the disciples entered into the brilliance of glory - that is the future glory in order to commune and communicate. (It is implied that we don’t have to worry about recognizing our loved ones or those whom we have never met).

The secrecy of the Kingdom is that several valuable truths cannot be understood now; certain marvellous experiences will humble us, for we do not have the vocabulary to explain. Because of the serenity of the kingdom, they felt good to be there. The disciples did not feel inferior, being with Moses and Elijah. The freedom of the kingdom is that everyone will feel a sense of belonging. Peter had the freedom to speak up. They enjoyed God’s standard. Jesus, of course, is incomparable in the Kingdom. The Son is the radiance of God’s glory (Hebrews 1:3), and Son took His honoured place high in the heavens. Now, we know only what we have seen with our eyes (1 John 1:1), and all of us will be sharing the glory mentioned in 2 Cor. 3:18.

We are waiting for a day to be free of tears and all fears. Our hope goes beyond the curtain where Jesus is seated (Hebrews 6:17-20). It is an unbreakable spiritual life-line, reaching past all appearances right to the very presence of God where Jesus, running on ahead of us. He has taken up His permanent post as high priest for us in the order of Melchizedek. Sometimes, our happiness is mingled with tears. But we have an assurance that we will be delivered from this sigh (Isaiah 35:10; Psalm.55:17; 90:9). Our sighing is an indication of our helplessness. It reminds us that some things are beyond us, but we do not have to sigh any more. Jesus entered the time-line of human history and underwent every detail of our life in order to be the solution to our deepest needs, so that He could deliver us once and for all. We are aware that nature itself is groaning to be liberated from this bondage (Romans 8:19-21). He will wipe away all tears (Revelations 21:4). God expects our response to His provision in Christ. ■

Our sighing is an indication of our helplessness. It reminds us that some things are beyond us, but we do not have to sigh any more. Jesus entered the time-line of human history and underwent every detail of our life in order to be the solution to our deepest needs, so that He could deliver us once and for all.

Meditations from "1 Thessalonians" - TWO -

Wanted: *Spiritual Fathers & Mothers* in the CHURCH

"But we were gentle among you, just as a nursing mother cherishes her own children. So, affectionately longing for you, we were well pleased to impart to you not only the gospel of God, but also our own lives, because you had become dear to us. You are witnesses, and God also, how devoutly and justly and blamelessly we behaved ourselves among you who believe; as you know how we exhorted, and comforted, and charged every one of you, as a father does his own children, that you would walk worthy of God who calls you into His own kingdom and glory." (1 Thessalonians 2:7-8, 10-12)

Dr. Shibu Cherian MS, MBA, D.Min., Ph.D.

is the Pastor of Carolinas Christian Assembly in Matthews, NC that serves all Asian Indians in and around the Charlotte area. He is also the President of United in the WORD Ministries, Inc. He is a certified Clinical Chaplain, a Bible Teacher and a Premarital Counselor. Visit his ministry website @ http://www.unitedintheword.com

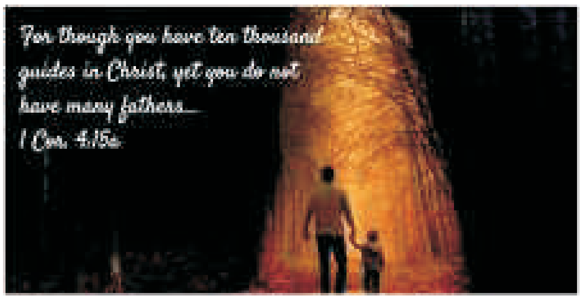

The above passage describes in great detail how Apostle Paul, Silvanus and Timothy (see 1:1) worked among the new believers in Thessalonica in order to mature them in Christ. Having explained their ministry in negative terms (2:1–6), Paul then described it positively (2:7–12). In contrast to the enemies' accusations, Paul and his companions had demonstrated their loving care for the Thessalonians in the past.

The Greek word *trogphos* (meaning "nursing mother") is a tender and vivid picture of Paul and his companion's heart for the church. They had given themselves wholeheartedly to the Thessalonian believers just like a nursing mother selflessly cares for her children. The word "cherishes" further emphasizes the nursing mother's activity as well as her attitude. Like a nursing mother cherishes her own children, they had been gentle and unselfish in their dealings with the new believers (v. 7). Since these believers needed spiritual nursing and care, they had carried on their ministry with all the solicitude of a devoted mother with tenderness and affection. Paul emphasizes the extent of his love: he would have sacrificed his own life for them if necessary!

Paul then refers to the father figure to sum up and justify their apostolic activities as they founded the church. Like a father who prepares his children for the events that lie ahead of them, they had comforted and encouraged the believers to fulfill God's call in their lives (v. 11-12). As a father gives wisdom and counsel, Paul exhorted them to live a holy life and encouraged them to go on for the Lord in spite of persecutions, and he testified concerning the blessedness of obedience to the will and word of God.

Thus, through his writing Paul clearly intended to convey a sense of tender affection and loving care for his spiritual children, the Thessalonians. In doing so, he showed a side of spiritual leadership and nurture that Christian leaders will do well to emulate today. Paul's ministry was motivated by love, not by pride or the desire for material gain. The goal of Paul's ministry was that the Thessalonians might walk worthy of God who calls them into His own kingdom and glory!

Young believers need spiritual fathers and mothers in the church to lovingly nurture them in the Lord. How important it is for us to be good examples and role models before new believers! Helping new believers at a crucial stage in their faith is a labor of love that will cause great rejoicing at our ultimate "family reunion" in heaven. Let us strive to be spiritual fathers and mothers as we mentor new believers to grow and mature even *"upto the measure of the stature of the fullness of Christ" (Eph. 4:13)*

"Let the elders who rule well be counted worthy of double honor, especially those who labor in the word and doctrine"

(1 Timothy 5:17). ■

Separation & Holiness

"Charm is deceptive and beauty is fleeting; but a woman who fears the lord is to be praised" (Proverbs 31:30).

"Every good and perfect gift is from above, coming down from the Father of the heavenly lights". Whatever we have in our life are, no doubt, gifts of the Lord. With regards to cherishing the use of our possessions in life, what matters are the will of God and obedience of the word of God. This article seeks to establish the reasons behind the believers' abstaining from wearing ornaments. These days, believers tend to modernize their appearance with moderate use of ornaments. Is it biblical? What does the scripture say about it? Our worldly life changes fast in this developing world with new products and resources, but the standard of life in the spiritual Kingdom which is renewed day by day by the word of God, stands unchanged for ever. In that context an effort is made here to substantiate the Pentecostal practice of "No ornaments, Please". Christians, saved and separated from this corrupt generation must not fall from grace, because wearing of ornaments can lead to the following:

1. Pride of life.
2. The lust of eyes.
3. Unfocussed on the Lord.
4. Enticement.

At the same time, a child of God must wear holy apparel and perpetual ornaments. What are these adornments, necessary for the entry to the Kingdom of God and subsequent award of the promised crown? How many pearls and precious stones are adorned on the award of golden crown in eternity? Will it compensate well for the absence of ornaments in this worldly life?

Behold a heavenly scene! The Holy Spirit in Ezekiel speaks to Lucifer: *"You were in Eden, the garden of God, every precious stone adorned you: carnelian chrysolite and emerald , topaz, onyx and jasper, lapis lazuli, turquoise and beryl. Your settings and mountings were made of gold; on the day you were created they were prepared. Your heart became proud on account of your beauty and you*

Pastor Sebastian Joseph
Pollethai, Alleppey, Kerala

corrupted your wisdom because of your splendor. So I threw you to the earth" (Ezekiel 28:13,17). As a parallel on earth, during their wilderness journey, the Lord says to Israel: *"You are a stiff- necked people. If I were to go with you even for a moment, I might destroy you. Now take off your ornaments and I will decide what to do with you" (Exodus 33:5-6).* So Israel stripped off their ornaments at Mount Horeb. Ornaments caused them to sin because of the pride of life associated with these.

Isaiah prophesies against the women of the Zion *"as haughty walking along with outstretched necks, full of ornaments, flirting with their eyes" (Isaiah 3:16-24).* The inevitable curses to befall on them are made quite clear. So also Ezekiel gives an account of the Lord's provisions which made His people beautiful like a queen with splendid ornaments and cloths (Ezekiel 16:8-15). But the people trusted in their own beauty and lust of eyes and forgot the Provider.

Solomon had a thousand women in his palace who adorned themselves with beautiful ornaments to charm him in diverse styles. But he concludes: *"Charm is deceptive and beauty is fleeting; but a woman who fears the lord is to be praised" (Proverbs 31:30).*

As Achan confessed: *"when I saw in the plunder a beautiful robe from Babylonia, two hundred shekels of silver (approx. 2.1 kg) and a bar of gold weighing fifty shekels (550 gms), I coveted them and took them —" (Joshua 7:21).* The adornment of women with precious ornaments will entice people and become cause for curse.

Our worldly life changes fast in this developing world with new products and resources, but the standard of life in the spiritual Kingdom which is renewed day by day by the word of God, stands unchanged for ever.

Now what shall we say about wearing ornaments from the above? Should we or shouldn't we?

Everyone who got saved through faith in Jesus Christ and has hope of eternal life with Him in Heaven, need to wear perpetual ornaments. What are these? Isaiah, moved in the Spirit, declares: *"I delight greatly in the Lord; my soul rejoices in my God. For He has clothed me with garments of salvation and arrayed me in a robe of his righteousness, as a bridegroom adorns his head like a priest and as a bride adorns herself with her jewels (Isaiah 61:10).* Saint Peter says that women must adorn their inner self with an unfading beauty of a gentle and quiet sprit, approved of God. David in Psalm 29:2 calls upon the saints to *"worship the Lord in the splendor (of ornaments) of His holiness".* This splendor of holiness gives you an angelic brightness of a morning star as if you wore ornaments of precious stones, pure gold and diamonds.

Finally, can you imagine the beauty and charm of the crown of reward which will be given to you in heaven? According to the book of deeds, your sacrificial works as a servant of the Lord will be weighed and you will be given such a crown in eternity that you will shine more splendid than a morning star with the Lord Jesus. Therefore, dear brothers and sisters, which one do you prefer - the perishable ornaments in this mortal life or the imperishable and splendid ornaments which will be rewarded to you in eternity?

Children's corner

"Are You Jesus?"

"Let the little children come to me and do not hinder them"

The train was about to arrive at the station. There were hustle and bustle all around as people were crowding with briefcases and bags and a few salesmen rushing to board the train to work. One of these salesmen in his hurry, carelessly kicked over a table which held a display of apples. Apples rolled everywhere. Without stopping or looking back all ran to board the train. But one of the salesmen named Roy didn't board the train along with his fellow salesmen. He saw what happened and felt sorry for the girl whose apple stand had been overturned.

Roy went to the girl. He looked at her and he felt sorry for her even more. This girl was totally blind! She was softly crying, tears running down her cheeks in frustration, and at the same time she was helplessly searching for the spilled apples as the crowd ran about her, no one stopping and no one caring about her plight. Roy knelt on the floor with her, gathered up the apples, put them into the baskets and helped set the table up once more. As he did this, he noticed that many of the apples had become battered and bruised; these he set aside in another basket. When he had finished, he pulled out his wallet and said to the girl, "Here, please take this Rs. 200 for the damage that we did. Are you okay?"

She nodded through her tears. As the salesman started to walk away, the blind girl called out to Roy, "Hullo, Sir". Roy paused and turned to look back into those blind eyes. She continued, "Are you Jesus?"

He stopped in mid-stride and he wondered. This question continued to ring in his hears every time he came to the station. Roy's graceful action helped the blind girl to see the love of Jesus in him.

Dear children, we may be rushing about in our daily busy schedules but please stop for a moment and help the needy. That's what Jesus wants. The Bible says: *"Let your light shine before others, that they may see your good deeds and glorify your Father in heaven" (Matthew 5:16).* ●

Juby Anoop, UK

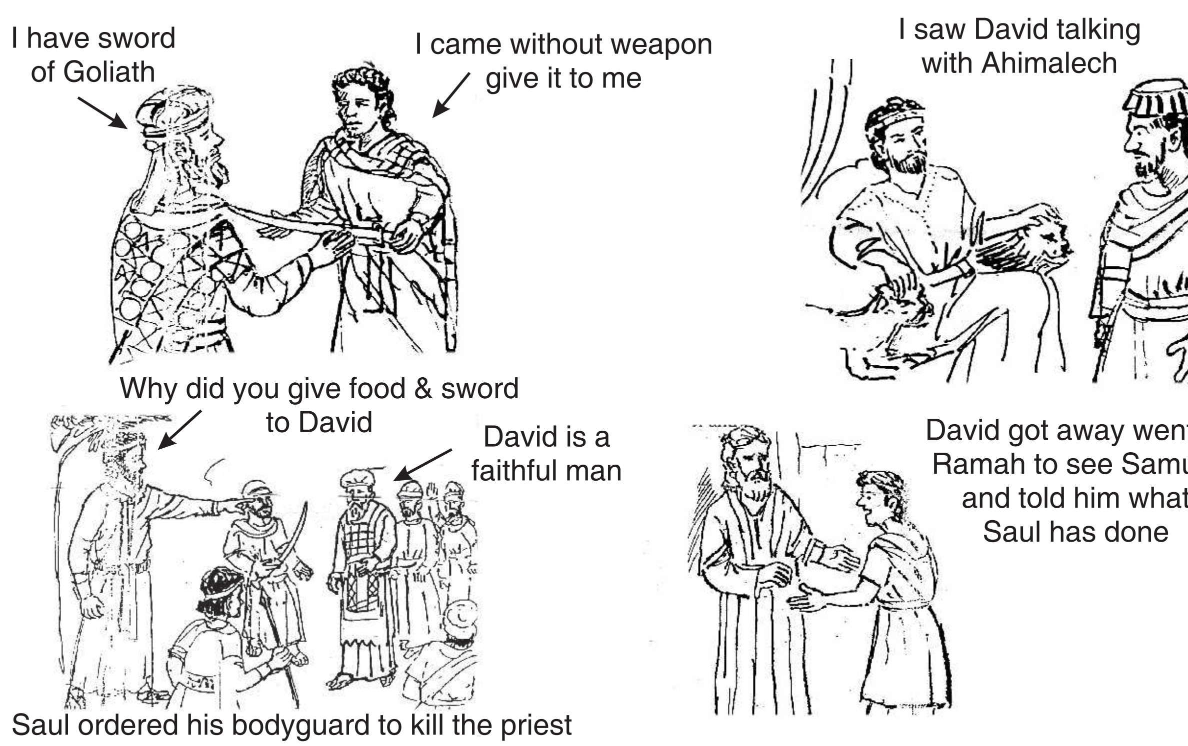

Banage P.K.

Scenes from Aurangabad District of IPC Maharashtra

Pr. K.J. Varghese preaching

Pr. Denny Philip

Br. Mathew Thomas

Br. Babu John

Praying for the under construction church hall of CIDCO IPC

Br. John Varghese preaching in a Sunday School Seminar. Sis. Jerin Varghese translating

From a Sunday School Seminar

Pastors with care takers

Scenes from Ratnagiri Dist. of IPC Maharashtra

Pr. P. Joy

Pr. Santhosh Samuel

Pr. P.U. Benny

Br. Varghese Kollakompil

Pr. Amit Gurnani

Students & Teachers of HBTC Ratnagiri

Team members at Ratnagiri Railway Station

Scenes from Parathwada Dist. of IPC Maharashtra

From a open air meeting

Childrens programme conducted in a slum area

Proposed land for church building

Scenes from IPC Pune District

From a series of open air meetings conducted by IPC Ahmednagar Church

Programmes from different sunday schools

Sunday school in a slum area

PRAY FOR IPC MAHARASHTRA STATE

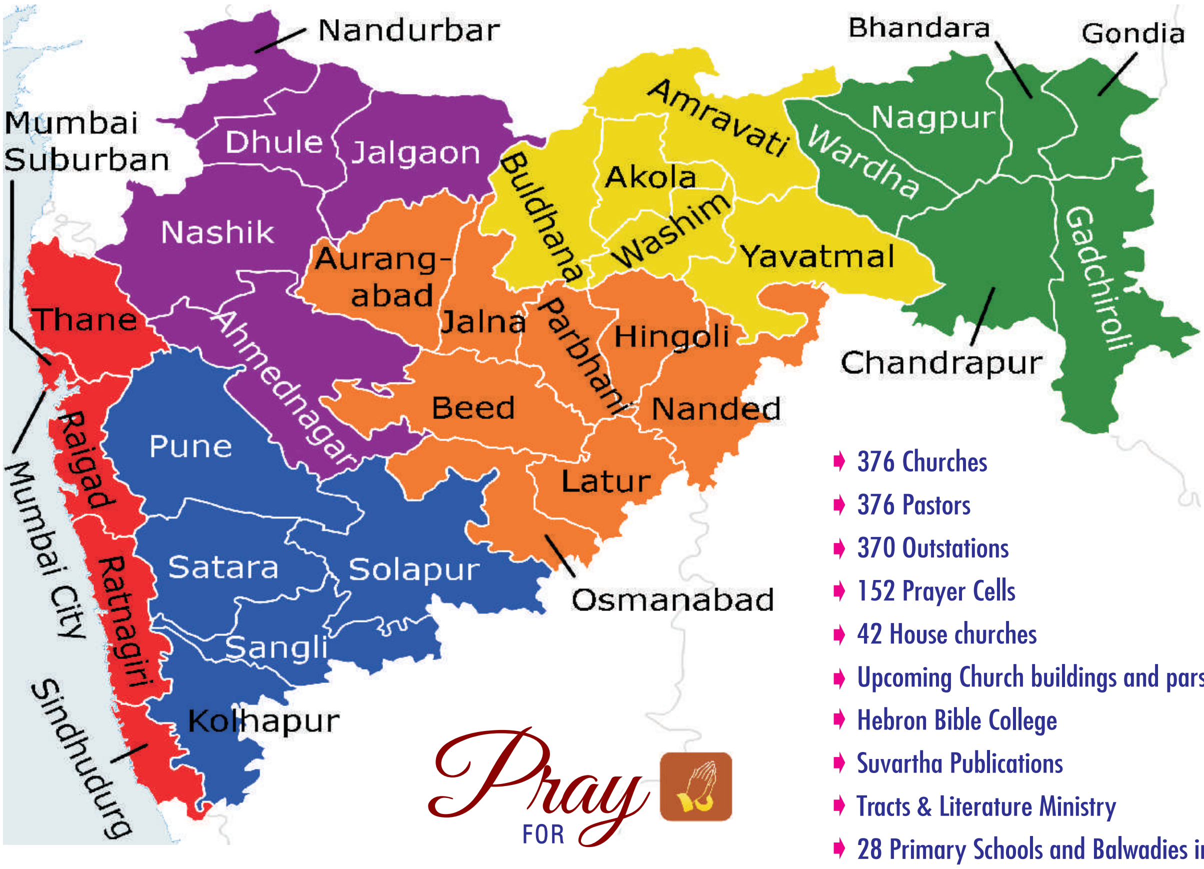

Pray FOR

- 376 Churches
- 376 Pastors
- 370 Outstations
- 152 Prayer Cells
- 42 House churches
- Upcoming Church buildings and parsonages
- Hebron Bible College
- Suvartha Publications
- Tracts & Literature Ministry
- 28 Primary Schools and Balwadies in the Villages

Scenes from IPC Yavatmal District of IPC Maharashtra

Pastors of Yavatmal District and their family

Pr. Stanley Alex, Lucknow

Pr. Ajeesh Mathew

NEWS & VIEWS

JKS

Importance of Sunday School ministry in local church

A study was conducted on a sample of 508 “highly engaged” Christian parents who had at least one child aged 6 to 12 years. Fifty-eight percent of those surveyed said children’s programs in the church was the “primary reason” for their church choice. It was further found that children who were most active in church tended to engage with the Bible outside of church, attend church activities other than Sunday worship and pray together as a family. They also were about twice as likely to engage in outreach activities and volunteerism.

The survey defined “highly enaged” Christians as those who believe in the following tenets of faith:

1. “Bible is the inspired Word of God and contains truth about the world”
2. “Jesus Christ was crucified and raised from the dead to conquer sin and death”
3. “They desire to pass faith on to their child”

Although the study was conducted in an American context, the findings are relevant for all Christian churches. They show the immense importance of the Sunday School Ministry and other childen’s activities in local churches. So, Sunday School teachers, do not lose heart. Your efforts are not in vain!

The future of Iraqi Christians?

Church leaders are concerned for Christianity's Future in Iraq - Will there still be a Christian community in 2050? Father Nadheer Dako, the priest of St. Joseph’s parish in Baghdad, says: “Christian families are choosing to leave the country that they say is becoming a ‘land of militias’”. His church once boasted of some 5,000 families. Today, the church membership is about 150. Father Dako adds that much of Baghdad has declined, including its educational system. It is estimated that the Christian population in Iraq has fallen from 1.5 million to about 250,000. A leader commnted: “We are all over the world, not because of our choice, but because we were forced to flee. The challenge is tremendous. The infrastructure of the country has been ruined and people want a better future, not so much for themselves but for their children”

Let us keep that country in our prayers.

Brazil's President: 'Brazil Belongs to God'!

Brazil’s President Jair Bolsonaro made a surprise visit at a conference event in Sao Paulo, saying that he “believes in Jesus as his savior and that Brazil belongs to God”. His faith was strengthened during his presidential campaign and after he was nearly killed in an assassination attempt. He said: “Doctors who attended to me said that for every 100 people who got the stabbings of the kind I endured, only one person survives. So, I am a survivor and owe my life to God. It was His will for me to live”. As the 38th Brazilian president, Bolsonaro campaigned to make Judeo-Christian principles a high value in his administration. His motto has been “Brazil above everything, God above all”.

Bolsonaro’s appearance at the conference livened the huge crowd of 140,000 people. Reports say that thousands of people became believers in Jesus and many enrolled to bring revival to their schools and to give help for orphans. Almost 200 revival speakers preached from the stage. They noted: “What is happening today in Brazil impacts all the nations of the world. The hungriest nation is now committing to the Great Commission in a new level of obedience”. One of the speakers, Christine Caine left in awe declaring: “My biggest takeaway from being in Brazil is that I don’t believe God enough. I dream too small. I expect too little. I rationalize too much. I’ve decided to press in for more. Dig deeper for more. Pray fervently for more. My faith has been stretched and I love it!”

British Convention centers cancel Graham's meetings!

Evangelist Franklin Graham is scheduled to preach in eight United Kingdom cities between May 30 and Oct. 4 but doesn’t have a place to speak due to a series of cancellations. The convention centers that were set to host Graham have dropped him under pressure from activists who are opposed to his views on marriage and sexuality. Graham’s views are biblical, but the activists are generally opposed to the gospel. Graham writes: “Opposition to the Gospel shouldn’t really surprise us. Jesus warned that it would come. I DO preach the TRUTH of the Gospel”.

The Billy Graham Evangelistic Association says the tour will go on, despite Franklin Graham being banned from specific locations.

क्लेश से चैन

पास्टर अमित गुरनानी, मुंबई.

कलीसिया एक दीवट है (प्रकाशित. १:१२, १३,२०; मती. ५:१४,१५) जिसे बुझाने के लिए जगत ने समय-समय पर पूरा-पूरा प्रयास किया है। परंतु परमेश्वर ने कतई इसे बुझने नहीं दिया क्योंकि यीशु मसीह अपनी कलीसिया के साथ रहता है। कलीसिया पर बाहर से और भीतर से हमले होते आए हैं। प्रेरितों के दिनों से ही कलीसिया में भीतर से गलत उपदेश और साथ ही बाहर से विरोध भी आरंभ हुआ। अब तक कलीसिया और उसका काम मिटा नहीं क्योंकि कलीसिया हो या उसका काम हो, किसी मनुष्य की ओर से नहीं परंतु परमेश्वर की ओर से है और यह बात गमलीएल ने भी, जो एक फरीसी और व्यवस्थापक और सब लोगों में माननीय था, यहूदियों के न्यायालय में खड़े होकर कही (प्रेरितों.५:३३-३९)। दुनिया भर में कलीसिया पर उपद्रव होते रहा है। आज भारत में भी कलीसिया पर पीड़ा चरम सीमा पर है।

कलीसिया का कष्ट से गुजरना कोई नई या अनोखी बात नहीं है। पहले-पहल यरूशलेम की कलीसिया पर बड़ा उपद्रव हुआ और सब के सब चेले यहूदिया और सामरिया देशों में तितर-बितर हो गए। उस उपद्रव का परिणाम यह हुआ कि सुसमाचार की बढ़ौती होने लगी। वह क्लेश कलीसिया को नष्ट नहीं परंतु कलीसिया की बढ़ौती का कारण हुआ। और जितने भी तितर-बितर हुए थे, वे सुसमाचार सुनाते हुए फिरे (प्रेरितों. ८:१-४)। जब हम थिस्सलुनीकियों का पहला पत्र पढ़ते हैं तो हम जान सकते हैं की इस कलीसिया ने भी बड़े क्लेश में होकर पवित्र आत्मा के आनंद के साथ वचन को माना है। इस कलीसिया के लोग अन्यजाति विश्वास से परमेश्वर की ओर फिरे ताकि जीवित और सच्चे परमेश्वर की सेवा करें और इन्होंने भी यरूशलेम की कलीसिया के समान अपने ही लोगों से दुख पाया (१थिस्स.१:६,९; २:१४)।

पतरस विश्वासियों को पत्र लिखते समय कहता है, हे प्रियों, जो दुख रूपी अग्नि तुम्हें परखने के लिए तुम में भड़की है, इससे यह समझ कर अचंभा न करो कि कोई अनोखी बात तुम पर बीत रही है। उन दिनों में रोमी सम्राट नेरो रोम शहर को बनाना चाहता था, जिस कारण उसने पूरे रोम शहर को मिटा डालने के लिए आग लगा दी, जिससे पूरा रोम शहर जल गया, यहां तक कि लोगों के बड़े-बड़े मंदिर, धार्मिक स्थल और उनके कुलदेवता भी जलकर नष्ट हुए। रोमी निवासियों का भी यही मानना था की नेरो सम्राट ने ही इस रोम शहर में आग लगवाई है। परंतु नेरो ने खुद को बचाने के लिए मसीही लोगों पर जिनसे पहले ही लोग नफरत करते थे और उन्हें रोमी संस्कृति के दुश्मन मानते थे, आरोप लगाया कि उन्होंने रोम शहर में आग लगा दी है। लोगों की उस नफरत का भुगतान मसीही लोगों को सहना पड़ा। मसीही लोगों के विरोध में रोमी निवासियों की भड़की हुई नफरत की आग अर्थात सताव देखते ही देखते पूरे रोमी साम्राज्य में फैल गई। और फैलते फैलते सताव पुन्तुस, गलातिया, कप्पदुकिया, आसिया और बिथुनिया के मसीहियों तक आ पहुंची। जिन्हें पतरस परदेशी कहके पुकारता है (१पत.१:१; ४:१२)। पतरस परमेश्वर के लोगों को उत्साह दे रहा है कि वे मसीह के समान दुख उठाने की मनसा को धारण करें। वे नाना प्रकार की परीक्षाओं के कारण दुख में थे, लोग उन्हें बदनाम और उनका अपमान करते थे, उनके साथ बुराई करते, बुरा बर्ताव करते थे, उन्हें डराते थे और धमकाते भी थे। ऐसी शत्रुता का सामना करते समय, पतरस उन्हें बिना आशा खोए, बिना कोई कड़वाहट, प्रभु पर भरोसा रखते हुए और उसके दूसरे आगमन की बाट जोहते हुए एक विजयी मसीही जीवन बिताने को सिखाता है (१:६; २:१२,१९-२१; ३:९,१३-१८; ४:१,१२-१६,१९)। सत्ताव पर जय पाने के लिए चार बातें समझना आवश्यक है: १) सत्ताव अपेक्षित करें (४:१२) २) सत्ताव में आनंदित होना है (४:१३,१४; साथ ही मती.५:१०-१२; लूका.६:२२-२३; प्रेरितों.५:४१) ३) सत्ताव का कारण मूल्यांकन(शींर्श्रीरींश) करना है (४:१५-१८) ४) अपने आपको परमेश्वर के हाथ में सौंपना है (४:१९)। पतरस साथ ही ऐसे दबाव के माहौल में उत्साह देता है कि मसीही एक आज्ञाकारी और जयवंत और मसीह के स्वभाव में अपने जीवन को बनाए रखें, जिससे एक मसीही व्यक्ति उसके शत्रु दुनिया में परमेश्वर की महिमा कर सकता है (१:१४; २:१,१२,१५; ३:१-७,१३-१७; ४:२; ५:८,९)।

पौलुस जो पहले शाऊल नाम से जाना जाता था, स्तिफनुस के वध में सहमत था, कलीसिया को उजाड़ रहा था और घर घर घुसकर पुरुषों और स्त्रियों को बांध-बांधकर और घसीट-घसीटकर बंदीगृह में डालता था, प्रभु के चेलों को धमकाने और घात करने की धुन में था और यहां तक सताया कि उन्हें मरवा भी डाला और उन्हें मरवा देने की सम्मति भी दिया करता था। यीशु नासरी के नाम का विरोध करते हुए, हर आराधनालय में घुसकर चेलों से यीशु की निंदा करवाता था (प्रेरितों.७:५८,६०; ८:१,३; ९:१; २२:३-४; २६:९-११)। पौलुस अपना परिचय देते हुए कहता है कि वह पहले निंदा करने वाला, सताने वाला और अंधेर करने

वाला था, और परमेश्वर की कलीसिया को बहुत ही सताता और नष्ट करता था (१ तीमु.१:१३; गल.१:१३,२३,२४)। शाऊल इतना भयंकर विरोधी था जिसने परमेश्वर की कलीसिया में उधम मचा दिया था और कलीसिया को बेचैन कर दिया था। परंतु दमिश्क के निकट जब प्रभु उसे दर्शन देता है तब उसका उद्धार होता है, जिस कारण यहूदिया और गलील और सामरिया में कलीसिया को चैन मिला और जब कलीसिया सताव से बाहर आई तो उसकी उन्नति होती गई और प्रभु के भय और पवित्र आत्मा की शांति में चलती और बढ़ती रही।

अवश्य ही, इन नगरों की कलीसिया ने, साथ ही दमिश्क की कलीसिया ने भी शाऊल के लिए लगातार प्रार्थना की होगी, जिसके फलस्वरूप शाऊल का उद्धार हो जाता है (प्रेरितों.९:१-१८)। और इतना ही नहीं बल्कि वह विश्वास का सुसमाचार सुनाने लगा और जो पहले कलीसिया को उजाड़ता और नष्ट करता था, अब परमेश्वर की महिमा के लिए कलीसिया को स्थापन करता था (गल.१:२३,२४)। इसलिए पौलुस भी अपने पत्र में लिखता है कि हम विश्राम और चैन के साथ सारी भक्ति और गंभीरता से जीवन बिताने के लिए सब मनुष्यों, राजाओं और सब ऊंचे पद वालों के निमित्त प्रार्थना और निवेदन और धन्यवाद करें (१तीमु.२:१-४)।

आज, आपका और मेरा अपने देश और परमेश्वर की कलीसिया के निमित्त यह कर्तव्य बनता है कि हम प्रार्थना करें जिससे परमेश्वर की सेवा और सुसमाचार की बढ़ौती और कलीसिया की उन्नति होती रहे। आज भी, शाऊल के समान ऐसे कई यीशु के नाम का विरोध करने वाले कलीसिया को उजाड़ने और नष्ट करने वाले, परमेश्वर के लोगों पर आक्रमण करने वाले उठ खड़े हुए हैं। जिनके लिए हमें जागृत होकर प्रार्थना करना आवश्यक है जिससे विरोधियों का उद्धार हो और कलीसिया को चैन मिले। यीशु ने भी हमें सिखाया है कि अपने सताने वालों के लिए प्रार्थना करो और अपने शत्रु से प्रेम रखो (मती.५:४४,३३; साथ ही रो.१२:१७,१८,२१)। यदि आज की परिस्थितियों में कुछ बदलाव लाना है तो हमारी प्रार्थना और मसीह स्वभाव से ही हो सकता है। इसलिए ऐसे सताव के बीच अपने प्रार्थना जीवन, मसीही स्वभाव, धीरज और आनंद को न खोएं परंतु हमारे उद्धारकर्ता प्रभु यीशु मसीह के स्वर्ग से आने की बाट जोहते रहें, जो हर एक को उसके कामों के अनुसार प्रतिफल देगा। परमेश्वर अपने पवित्र आत्मा के द्वारा जो उसके नाम के खातिर दुख और क्लेश उठाते हैं, आपके मन को अपने विश्राम, शांति और चैन से भर दे। उसका वचन आपको नई शक्ति और सामर्थ प्रदान करे। ●

കൂടുതൽ കോപ്പികൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം

ഐപിസി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ
കുമ്പനാട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച
ഹിന്ദി / ഇംഗ്ലീഷ് (ദ്വിഭാഷ)
സണ്ടേസ്കൂൾ പുസ്തകങ്ങൾ
നഴ്സറി 1 ₹ 80,
നഴ്സറി 2 ₹ 80, ക്ലാസ് 1 ₹ 100
ക്ലാസ് 2 ₹ 100, ക്ലാസ് 3 ₹ 100
ലഭ്യമാണ്. ആവശ്യക്കാർ ബന്ധപ്പെടുക

Saji Mathew - 98205 60569
Moncy P. George - 97027 15909
Email : ipcms.sundayschool@gmail.com

സുവാർത്തയുടെ സോഫ്റ്റ് കോപ്പി
ഇമെയിലിലും വാട്സ് ആപ്പിലും
ആവശ്യമുള്ളവർ ബന്ധപ്പെടുക

Pastor Saji Peechi
Mob.: 08104201018 / 9967785847

ദുരുപദേശങ്ങൾക്കെതിരെ വചനാധിഷ്ഠിത മറുപടി

യേശു മരിച്ചതുകൊണ്ട് സകല ജനവും രക്ഷിക്കപ്പെടുമോ?

റവ. ഡോ. കെ. സി. ചാക്കോ

വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങളായ രക്ഷ, സ്നാനം, പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനം, ത്രിത്വോപദേശം, സുവിശേഷീകരണം, വിശുദ്ധിയും വേർപാടും, വിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലവും, അവിശ്വാസികളുടെ ശിക്ഷാവിധിയും, നരകം, സ്വർഗം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിൽ വിശിഷ്യ പെന്തെക്കോസ്തു സമൂഹത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ തിരുവചനാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുവാൻ ദൈവകൃപയിൽ ശരണപ്പെടുന്നു. ദുരുപദേശങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള ഈ പോരാട്ടം ദൈവസഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.

യേശു വീണ്ടെടുപ്പുകാരനോ?

മനുഷ്യർ പാപത്തിൽ വീണപ്പോൾ തന്നെ അവരുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനുള്ള പദ്ധതിയും ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്നു. സ്ത്രീയുടെ സന്തതി വന്ന് മനുഷ്യനെ വഞ്ചിച്ച സർപ്പത്തിന്റെ തല തകർക്കുമെന്ന് ദൈവം അരുളി ചെയ്തു (ഉൽപ. 3:15). വാഗ്ദത്ത നിവൃത്തിക്കായി കന്യകയിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്ന ദൈവപുത്രൻ ദൈവം നമ്മോട് എന്നർത്ഥം വരുന്ന ഇമ്മാനുവേലായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർക്കുമെന്ന് യെശയ്യാവ് 7:14 ൽ വീണ്ടും യിസ്രായേൽ ജനത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. കാലത്തികവിൽ കന്യകയായ മറിയയിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മറിയയുടെ ഭർത്താവാകുവാൻ വിവാഹ നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്ന യോസഫിന് ദൈവദൂതൻ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ജനിക്കുവാനിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞിന് യേശു എന്ന് പേർ വിളിക്കണം; കാരണം അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുമെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (മത്താ. 1:21). യേശു പിറന്ന ദിവസം ദൈവദൂതൻ ആട്ടിടയർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ട് “കർത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവ് ഇന്ന് ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു (ലൂക്കോ. 2:11).

യേശു ജനിച്ചിട്ട് എട്ടാം ദിവസം മാതാപിതാക്കൾ ദൂതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ യേശു എന്ന് പേർ വിളിച്ചു (ലൂക്കോ. 2:21). കടിഞ്ഞൂലായ ആണിനെ ഒക്കെയും ദൈവത്തിനായി അർപ്പിക്കണമെന്ന ന്യായപ്രമാണ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യേശുവിനെ മാതാപിതാക്കൾ ദൈവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ യെരുശലേമിൽ യിസ്രായേലിന്റെ ആശ്വാസത്തിനായി കാത്തിരുന്ന നീതിമാനായ ശിമയോൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിയോഗത്താൽ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്ന് ശിശുവായ യേശുവിനെ കൈ യ്യിൽ എടുത്ത് നാഥാ എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞത്: “ജാതികൾക്കു വെളിപ്പെടുവാനുള്ള പ്രകാശവും നിന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ മഹത്വവുമായി സകല ജാതികളുടെയം മുമ്പിൽ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷയെ എന്റെ കണ്ണു കണ്ടുവല്ലോ” എന്നാണ് (ലൂക്കോ. 2:30-32). യേശു സ്നാനപ്പെട്ട് തന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഇറങ്ങുന്ന നേരത്ത് യേശുവിന്റെ മുന്നോടിയായി വന്ന യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ യേശു ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടായിട്ടാണ് ജനങ്ങൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിയത് (യോഹ. 1:29).

യേശുവും തന്റെ ശുശ്രൂഷാ സമയത്ത് താനാണ് മശിഹയെന്ന് ശമര്യാക്കാരി സ്ത്രീയോട് യോഹ. 4:26 ലും സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച കുരുടനോട് ദൈവപുത്രനെന്നും (യോഹ. 9:35-38), താൻ മാത്രമാണ് നല്ലയിടയനും വാതിലും എന്നും തനിക്ക് മുമ്പേ വന്നവർ ഒക്കെയും കള്ളന്മാരും കവർച്ചക്കാരുമാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു (യോഹ. 10:8-11). യേശു മാത്രമാണ് വഴിയും സത്യവും ജീവനും താൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് വരുന്നില്ലെന്നും യേശു ശിഷ്യന്മാരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു (യോഹ. 14:6). യേശു തന്നെയാണ് പുനരുത്ഥാനമെന്നും താൻ എല്ലാവരെയും ഉയർപ്പിക്കുമെന്നും എല്ലാവരെയും ന്യായം വിധിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (യോഹ. 11:25, 5:26-29). തന്റെ രക്തം അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനായി ചൊരിയുന്ന പുതിയനിയമത്തിൻ രക്തമാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാണ് യേശു കർത്താവ് തിരുമേശ ആരംഭിച്ചത് (മത്താ. 26:7). ശുശ്രൂഷാ സമയത്ത് യേശു പക്ഷവാതക്കാരന്റെ പാപം മോചിച്ചു എന്ന് പ്രസ്താവിച്ച് ദൈവതുല്യനാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് കേൾവിക്കാരെ ഞെട്ടിക്കുകയും ചെയ്തു (മർക്കോ. 2:10-11).

യേശുവിലല്ലാതെ മറ്റൊരാളിലും രക്ഷയില്ല. ആകാശത്തിന്റെ കീഴിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ മനുഷ്യന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി മറ്റൊരു നാമവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ക്രിസ്തു നമ്മെ ദൈവത്തോട് അടുപ്പിക്കേണ്ടതിന് നീതിമാനായി നീതികെട്ടവർക്കുവേണ്ടി പാപം നിമിത്തം ഒരിക്കൽ കഷ്ടം അനുഭവിച്ച് ജഡത്തിൽ മരണശിക്ഷ ഏൽക്കുകയും ആത്മാവിൽ ജീവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു (അ.പ്ര. 4:12, 1 പത്രോ. 3:18).

കൂടാതെ നാം പാപം സംബന്ധിച്ച് മരിച്ച് നീതിക്ക് ജീവിക്കേണ്ടതിന് യേശു തന്റെ ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ട് ക്രൂശിന്മേൽ കയറി അവന്റെ അടിപിണരുകളാൽ നമുക്കു സൗഖ്യം വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും നമ്മെ വീണ്ടെടുത്തത് പൊന്ന്, വെള്ളി, മുതലായ അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന വസ്തുക്കളെ കൊണ്ടല്ല, ക്രിസ്തു എന്ന നിർദ്ദോഷവും നിഷ്ക

ളങ്കവുമായ കുഞ്ഞാടിന്റെ വിലയേറിയ രക്തം കൊണ്ടാണെന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു (1 പത്രോ. 1:18-19, 2:24). പൗലോസും തന്റെ എഴുത്തുകളിൽ യേശു തന്നെയാണ് മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ എന്ന് തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതിക്ക് അവരുടെ ജഡത്തിന്റെ ബലഹീനത നിമിത്തം നിവൃത്തിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ പാപജഡത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലും പാപം നിമിത്തവും ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് അയക്കുകയും പാപത്തിന് ജഡത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു (റോമ. 8:3). കൂടാതെ ഇപ്പോഴത്തെ ദൈവനീതി, അതായത് യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ ആണെന്നും അത് സൗജന്യമായി ലഭിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം നമുക്കായി പ്രായശ്ചിത്തമായി ദൈവം അംഗീകരിച്ചതിനാലാണെന്നും താൻ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു (റോമ. 3:23-25). ഈ യേശു പാപം അറിയാത്തവനാണെന്നും അവനിൽ നാം ദൈവത്തിന്റെ നീതി ആകേണ്ടതിന് അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി പാപം ആക്കിയെന്നും യേശുവിന്റെ മരണ പുനരുത്ഥാനങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നും കൊരിന്ത്യരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു (2 കൊരി. 5:21, 1 കൊരി. 15:3). യേശു തന്റെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമായി സക്കായിയുടെ വീട്ടിൽ വച്ച് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ''കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നത്'' എന്ന ഒരേ ഒരു ഉദ്ദേശ്യമാണ് യേശുവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ച് എല്ലാ പുതിയ നിയമ എഴുത്തുകാരും നമ്മളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് (ലൂക്കോ. 19:10).

യേശുവിൽ കൂടി മാത്രമോ രക്ഷ?

തിരുവചനപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുവിൽ കൂടി മാത്രമേ രക്ഷയുള്ളൂ. കർത്താവും അപ്പോസ്തലന്മാരും അതു തന്നെ പഠിപ്പിച്ചു (യോഹ. 14:6)ച അ.പ്ര. 4:12; 16:30; 17:30-31; 1 തിമോ. 1:15; 2:5-6). യേശുവിൽ കൂടി മാത്രമാണ് രക്ഷയെങ്കിൽ യേശു ജനിക്കുന്നതിന്റെ മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്നവരും യേശുവിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ സത്യം അറിയാത്തവരുമായവർ എങ്ങനെ രക്ഷ പ്രാപിക്കുമെന്നതൊരു വലിയ ചോദ്യമാണ്. അതിന് തിരുവചനം നൽകുന്ന മറുപടി റോമർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു.

ലോകസൃഷ്ടി മുതൽ ദൈവത്തിന്റെ അദൃശ്യ പ്രകൃതി അതായത് തന്റെ അനന്തശക്തിയും ദൈവത്വവും സൃഷ്ടി വസ്തുക്കളിലൂടെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് സ്പഷ്ടമായി അറിയാമായിരിക്കെ അവർ തങ്ങളുടെ അനീതിയിൽ സത്യത്തെ തളച്ചിട്ടു ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും തന്നെ ദൈവമായി മഹത്വീകരിക്കുകയോ നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. മറിച്ച് അവരുടെ യുക്തി വിചാരങ്ങൾ നിഷ്ഫലവും വിവേക രഹിതമായ ഹൃദയം ഇരുണ്ടിട്ട് ജ്ഞാനികളെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു കൊണ്ട് ഭോഷന്മാരായിത്തീർന്ന് അവർ അനശ്വരനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം മനുഷ്യനും മൃഗജാതികൾക്കുമായി കൈമാറി. അവരെ ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി അങ്ങനെ ദൈവക്രോധത്തിന് അധീനരായിത്തീർന്നു (റോമ. 1:18-23). കൂടാതെ അവർക്ക് യെഹൂദനെപ്പോലെ നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും നിയമത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായി മനഃസാക്ഷിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നിറവേറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക് ദൈവ ന്യായവിധിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവുണ്ടാകുമായിരുന്നുവെന്ന് പൗലോസ് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു (റോമ. 2:13-15). പക്ഷേ, ഒരു മനുഷ്യനും ദൈവസൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ദൈവിക അറിവിൽ കൂടിയോ മനഃസാക്ഷിയുടെ നിയമപ്രകാരമോ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിയാഞ്ഞതിനാൽ ദൈവന്യായവിധിക്ക് യോഗ്യരായി കഴിയുന്നു. പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികൾ വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന് മനുഷ്യരുടെ പാപശാന്തിക്ക് പകരമായി കാണുവാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ പാപം ഇല്ലാത്ത യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരമയാഗം മാത്രം രക്ഷക്കായി ഇന്നും എന്നും നിലകൊള്ളുന്നുവെന്ന് തിരുവചനം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

യേശു മരിച്ചതുകൊണ്ട് സകല മനുഷ്യരും രക്ഷിക്കപ്പെടുമോ?

സ്നേഹവാനായ ദൈവം എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും പിതാവായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടും യേശുക്രിസ്തു എല്ലാവരുടെയും പാപമോചനത്തിനായി മരിച്ചതു കൊണ്ടും ദൈവം ആരെയും നിത്യമായി നരകത്തിലേക്ക് വിടുകയില്ല; ശുദ്ധീകരണത്തിനായി ചില ശിക്ഷകൾ കൊടുക്ക മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നും ചിലർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശം ഇപ്പോഴുണ്ടായ ഒന്നല്ല. ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ ചിലർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ പഠിപ്പിക്കലുകൾക്ക് ആദാരം അറുപത്തിയാറു പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയ തിരുവചനത്തിൽ നിന്ന് വാക്യങ്ങൾ അതിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തി പഠിപ്പിക്കുന്നത് മാത്രമല്ല, യുക്തിയുടെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുമാണ്. ഇതിന് പ്രധാനമായും തിരുവചനത്തിൽ നിന്ന് അവർ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ''സകല മനുഷ്യരും രക്ഷ പ്രാപിക്കാനും'' (1 യോഹ. 2:2), കൂടാതെ 'അങ്ങനെ ഏകന്റെ ലംഘനത്താൽ സകല മനുഷ്യർക്കും ശിക്ഷാവിധി വന്നതുപോലെ ഏകന്റെ നീതിയാൽ സകല മനുഷ്യർക്കും ജീവകാരണമായ നീതീകരണവും വന്നു (റോമ. 5:18), എന്നീ വാക്യങ്ങളിലുള്ള 'സകല മനുഷ്യർക്കും' എല്ലാവർക്കും എന്നീ പ്രയോഗങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സകലർക്കും രക്ഷയുണ്ട്. നിത്യനരകത്തിൽ പോകയില്ല എന്നൊക്കെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇതുപോലുള്ള പലതരം പ്രയോഗങ്ങളുണ്ട്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

ദൈവത്തിന് സകലവും സാധ്യമെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന് തന്റെ സ്വഭാവം ത്യജിക്കുവാനോ, ഭോഷ്കു പറയുവാനോ കഴിയില്ല എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ 'വിശ്വസിക്കുന്നവരാൽ സകലവും സാധ്യം' എന്നു പറയുമ്പോൾ വിശ്വസിച്ചാൽ ഒരുവൻ മരിക്കാതിരിക്കുമോ? എന്ന് മത്തായി 3:34-ൽ; യഹൂദയിലും യെരുശലേമിലും ഉള്ള എല്ലാവരും സ്നാപക യോഹന്നാന്റെ പ്രസംഗം കേട്ട് പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞ് അവനാൽ സ്നാനപ്പെട്ടു എന്നുപറഞ്ഞതിനാൽ അവിടെയൊക്കെ സ്നാനപ്പെടുവാൻ ഒരാൾപോലും ശേഷിച്ചില്ലന്നാണോ അർത്ഥം? (മർക്കോ. 1:5). യേശു തമ്പുരാൻ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ''എല്ലാ കണ്ണുകളും'' അവനെ കാണും

റാന്നി അച്ചായൻ നിത്യതയിൽ

റാന്നി : കപ്പമാംമ്മൂട്ടിൽ പി.സി. തോമസ്കുട്ടി 2020 മാർച്ച് 8-ാം തീയതി നിത്യതയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഗൾഫിലെ ജീവിതത്തിനുശേഷം കേരളത്തിലെത്തി റാന്നി അച്ചായൻ ആയി മാറുകയായിരുന്നു. ബഹുഭാഷാ പണ്ഡിതൻ, വാർദ്ധ്യക്യം വരെ ടെൻഷൻ ഇല്ലാതിരുന്ന വ്യക്തി, യുവജനങ്ങളുടെയും കുട്ടികളുടെയുമെല്ലാം പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരനായിരുന്നു താൻ. ഫുട്ബോൾ പ്രേമിയായിരുന്ന അച്ചായനെപ്പറ്റി മലയാള മനോരമ ക്യാമ്പസുകളിൽ നിറയുന്ന അച്ചായൻ 'തരംഗം' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഫീച്ചർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. താൻ കേവലം ഒരു സ്പോർട്സ് പ്രേമി മാത്രമല്ലായിരുന്നു. മദ്യത്തിനും മയക്കുമരുന്നിനുമെതിരെ അഖിലേന്ത്യാ സമാധാന റാലി നടത്തിയിരുന്നു. തന്റെ കാറിന്റെ മുകളിൽ ലൗഡ് സ്പീക്കർ ഫിറ്റ് ചെയ്ത് കവലകൾ തോറും താൻ പ്രസംഗിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, ഉർദു, തമിഴ്, കന്നഡ, അറബി, ഫ്രഞ്ച് തുടങ്ങി പതിനഞ്ചോളം ഭാഷകളിൽ താൻ അനായാസം സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. സുവാർത്താ അഭ്യുദയകാംക്ഷിയായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ സുവാർത്താ പ്രവർത്തകരായ ഞങ്ങൾ ഏവരുടെയും ദുഃഖം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഭാര്യ - പരേതയായ മേരിക്കുട്ടി

മക്കൾ - അനി, മിനി, മനു, ബിനു.

മരുമക്കൾ - സണ്ണി, സാബു, ലൗലി, സാബുക്കുട്ടൻ.

MATRIMONIAL

Syrian Christian Pentecostal (IPC) Parents from Central Travancore, settled in Navi Mumbai, invites suitable proposal for their Spiritual, Homely Daughter B/B in Mumbai (DOB: 13/3/1995, 160cm, Slim & Fair) BE, working in an IT Firm in Navi Mumbai from Parents of well employed Pentecostal Boys upto 28 years (BE/B.Tech/PG/MBA (Regular)/Professionals) from Mumbai/Bangalore/Abroad (Family Visa holders only)

***Contact* : 9833047820**

എന്ന് വെളിപ്പാടിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (1:7). യേശു താൻ ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവരെയും തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കുമെന്നു കൂടി പറഞ്ഞുവല്ലോ? (യോഹ. 12:32). ഇതൊന്നും അക്ഷരാർത്ഥത്തിലല്ല; പിന്നെയോ സന്ദർഭോചിതമായി എന്തിന് പ്രസക്തി കൊടുക്കുന്നുവെന്നാണ് നോക്കേണ്ടത്. തീർച്ചയായും യേശു സർവ്വമനുഷ്യരുടെയും പാപ പരിഹാരത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കുകയും ദൈവം സകല മനുഷ്യരും രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നാഗ്രഹിച്ച് ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ മനുഷ്യർക്ക് ധാരാളം കൃപയും കൊടുത്തു. പക്ഷെ രക്ഷയെന്നത് കൃപയാലാണെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമാണെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് വിശ്വാസത്താൽ യേശുവിനെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായി സ്വീകരിക്കണമെന്നും തിരുവചനം ഉടനീളം പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ തിരുവചനം സന്ദർഭത്തിനനുസരണമല്ലാതെ ഉദ്ധരിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നത് ശരിയായ വ്യഖ്യാനമല്ല. പിന്നെയോ പിശാച് യേശുവിനോ ട് തിരുവചനം ഉപയോഗിച്ച് ദൈവാലയത്തിന്റെ മുകളിൽ നിന്ന് ചാടുവാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ മാത്രമേയുള്ളൂ (മത്താ. 4:5, യോഹ. 1:12, 13; 3:16, 36; റോമ. 10:11, 14; 3:22-26; എബ്രാ. 3:19, 6:12, 11:14ച 1 പത്രോ. 1:4, 5, 2:6, 1 യോഹ. 5:5, 13). ഇത് കൂടാതെ ലോകത്തിലുള്ള മനുഷ്യരെല്ലാം രണ്ടു വഴികളിൽ കൂടി നടക്കുന്നവരാണെന്നു യേശു അരുളിചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ (മത്താ. 7:13,14). കർത്താവ് ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പ് മുന്നറിഞ്ഞ വരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതാണെങ്കിലും എല്ലാവരും എങ്ങനെ ജീവിച്ചാലും എന്ത് വിശ്വസിച്ചാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുമെന്നത് തിരുവചനാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഉപദേശമല്ല, യേശുവിന്റെയും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയും പഠിപ്പിക്കലുകൾ ഇതിന് എതിരാകയാൽ യേശു മരിച്ചതുകൊണ്ട് സർവ്വലോകവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നതാണ് സത്യം. യേശുവിന്റെ മരണം കൊണ്ട് എല്ലാവരും രക്ഷിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയാണെങ്കിൽ ഇത്ര കഷ്ടപ്പെട്ട് ഈ ലോകം മുഴുവൻ പോയി എന്തിന് ജനങ്ങളെ ശിഷ്യന്മാരാക്കണം? സ്നാനപ്പെടുത്തണം? യേശുവിന്റെ ഉപദേശം പഠിപ്പിക്കണം (മത്താ. 28:18-20). പൗലോസും മറ്റ് അപ്പോസ്തലന്മാരും വിശ്വാസികളെ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ശരിയായ മാർഗ്ഗം തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ലേഖനം കൊണ്ട് പ്രബോധിപ്പിക്കണം? വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ ഏഴു സഭകൾക്ക് കർത്താവ് പ്രതിഫലവും ശിക്ഷയും അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലഭിക്കുമെന്ന് എന്തിനു മുന്നറിയിപ്പു കൊടുക്കണം? ദൈവസഭയെന്നത് കർത്താവിന്റെ രക്തത്താൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട് ലോകത്തിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിനുവേണ്ടി വേർതിരിഞ്ഞ് ദൈവസ്വഭാവമായ വിശുദ്ധിയിലും നീതിയിലും ജീവിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടമാണ്. അവർ കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാൻ മനസ്സ് പുതുക്കി രൂപാന്തരപ്പെട്ട് ലോകത്തിന് അനുരൂപമാകാതെ കർത്താവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനുവേണ്ടി നോക്കി പാർക്കുന്നവരുമായിരിക്കും.

തുടരും ●

വിളിയും തെരഞ്ഞെടുപ്പും

പാസ്റ്റർ പി.യു. ബെന്നി, മുംബൈ

നാം എന്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, വിളിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലും ഉദ്ദേശത്തിലും ഉറച്ചുനിന്ന് മുന്നേറണം എന്നാണ് കർത്താവ് നമ്മെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നാം ഇന്ന് നേരിടുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളിൽ വളരെ പ്രധാനമായത് നമ്മുടെ ദിശയും ലക്ഷ്യവും തെറ്റിയുള്ള സഞ്ചാരം സംബന്ധമായതാണ്. ഉരിഞ്ഞു കളഞ്ഞതിനെ തിരിച്ചെടുത്ത് ഉടുക്കുന്നതും, നാം പൊളിച്ചതിനെ തിരികെ പണിയുന്നതും, ഉപേക്ഷിച്ചതിനെ വീണ്ടും അന്വേഷിക്കുന്നതും വിട്ടുപോന്നതിലേക്ക് മടങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും സ്വന്ത ഛർദ്ദിക്ക് തിരിയുന്നതും ഈ അപഥ സഞ്ചാരത്തിന്റെ ചില ദൃശ്യമായ ലക്ഷണങ്ങൾ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ദൃശ്യമല്ലാത്ത, ബാഹ്യ ലക്ഷണങ്ങളില്ലാത്ത ദിശാ ഭ്രംശങ്ങളും ലക്ഷ്യം തെറ്റലുകളും അന്തർലീനമായി നമ്മിൽ കുടികൊള്ളുന്നു. ആത്മീക ദൃഷ്ടി പ്രകാശിച്ച് വിവേചനാവരം പ്രാപിച്ചവർക്ക് മാത്രമേ ഇത് ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴികയുള്ളൂ.

നാം ആരും അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പിന്മാറ്റം അന്വേഷിച്ച് പോകുന്നതോ, ചിന്തിച്ച് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതോ അല്ല മറിച്ച് അവിശ്വാസത്തിന്റെയോ, അശ്രദ്ധയുടെയോ, അശുദ്ധിയുടെയോ ലൗകീകതയുടെയോ മറപറ്റി നാം പോലും അറിയാതെ നമ്മിൽ പ്രവേശിച്ച് വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്ന ഒന്നാണ് പിന്മാറ്റം. പിന്മാറ്റത്തിന് കാരണമായേക്കാവുന്ന മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമ്മിൽ വേരുറക്കാതെ ശ്രദ്ധിക്കുക എന്ന മുൻകരുതൽ മാത്രമാണ് പിന്മാറ്റത്തെ ചെറുക്കുവാനുള്ള ഏക പോംവഴി.

ഗലാത്യ സഭ വേറൊരു സുവിശേഷത്തിലേക്ക് മറിഞ്ഞതും ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അടിമത്വത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞതും അവകാശമുള്ളവരായിരിക്കെ ദാസ്യത്വവും ബുദ്ധിഹീനതയുഭവിച്ചതും ചിന്തച്ചുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ ആയിരുന്നില്ല. പകരം ക്ഷുദ്രം ചെയ്ത് മയക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലൂടെ ആയിരുന്നു എന്ന് പൗലോസ് വിവരിക്കുന്നു. ''നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ എന്ന് നിങ്ങളെത്തന്നെ പരീക്ഷിപ്പിൻ'' എന്ന് പൗലോസ് പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു കൃപാവരത്തിലും കുറവില്ലാത്തവരായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത കാത്തിരുന്ന കൊരിന്ത്യാ സഭയോടാണ്. കാരണം ശത്രു ഏകാഗ്രതയും നിർമ്മലതയും തകർക്കുന്നത് ഉപായത്താലാണ്. നാം പോലും അറിയണമെന്നില്ല. അഭിഷേകവും കൃപാവരങ്ങളും അപ്രമാദിത്വ അവസ്ഥാ വിശേഷമായി കാണരുത്. നമ്മുടെ ഏത് ഉയർച്ചയും വളർച്ചയും വീഴ്ചക്ക് അതീതമായ ഉയരത്തിൽ നമ്മെ എത്തിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ കൃപാവരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്ന സഭയാണ് സങ്കീർണ്ണമായ ഒട്ടനവധി പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് കളമായത്. വഷളായി പോകുമോ എന്ന് പൗലോസ് ഭയപ്പെടേണ്ട അവസ്ഥയിൽ എത്തിയത്.

തങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്ത അരുമനാഥനായ കർത്താവ് അകത്തില്ല, വാതിലിന് പുറത്താണ് എന്ന് ലവോദിക്യ സഭ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല വിളികൊണ്ടും, അഭിഷേകം കൊണ്ടും, പദവികൊണ്ടും അപ്പോസ്തല ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്ന പത്രോസും ബർന്നബാസും യഹൂദാ മതവാദികളുടെ കപടത്തിൽ തെറ്റിപ്പോയി എന്ന് പൗലോസ് വിവരിക്കുന്നു. അത്ഭുതങ്ങളാലും അടയാളങ്ങളാലും ആദിമ അപ്പോസ്തലന്മാർ ഒരുമിച്ച് അണിനിരന്ന് പോരാടി നിർമ്മല സുവിശേഷം ഘോഷിച്ച് സഭകളെ ഉപദേശത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു പോരുമ്പോഴും ക്ഷുദ്രം ചെയ്തും, നുഴഞ്ഞു കയറിയും ആദിമ സഭയിൽ ഹുമനയോസ്, ഫിലിത്തോസ്, യഹൂദാ മതവാദികൾ, കള്ളയപ്പോസ്തലന്മാർ എന്നിവർ അനേകരെ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നും അകറ്റാൻ ശ്രമിച്ച് വിജയിച്ചെങ്കിൽ, ആദിമ നൂറ്റാണ്ടിനോളം പ്രതിരോധശേഷിയില്ലാത്ത നാം എത്ര അധികം ഭയത്തോടെ ഉണർന്നിരിക്കേണ്ടതാണ്. അസാരം പുളിമാവ് അപകടമെങ്കിൽ പുളിപ്പ് നിറഞ്ഞ ഈ കാലം എത്ര ആപത്കരമായ നിലയിലാണ്.

ജനത്തിന്റെ നിർബന്ധത്തിന് മുമ്പിൽ വഴങ്ങി തങ്ങളുടെ കുണുക്കുകൾ കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞ അഹരോൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല തന്റെ ആഹ്വാനത്തിന്റെയും താൽക്കാലിക പരിഹാരത്തിന്റെയും ആപത്കരമായ പരിസമാപ്തി. ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാം വഞ്ചിക്കപ്പെടും. നാം പോലും അറിയാതെ ലക്ഷ്യം തെറ്റുകയും ചെയ്യപ്പെടും അഭിഷേകം അപ്രമാദിത്വ അവസ്ഥാ വിശേഷമായി കാണുന്നത് ഏറെ അപകടമാണ്. വീഴ്ചക്ക് അധീതമായ സുരക്ഷിത ഉയരങ്ങളില്ല. അഭിഷേകം അറിവിനും അറിവ് അഭിഷേകത്തിനും പകരമാകുകയില്ല.

നാം ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. ഓടിയതും, അദ്ധ്വാനിച്ചതും, പാടിയതും, ആരാധിച്ചതും, പ്രസംഗിച്ചതും വ്യഥാവായി പോകുന്നു എങ്കിൽ നാം അരിഷ്ടരാണ്. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെ ദൈവവചന പ്രകാരം വിവേചിച്ച് വിലയിരുത്തിയാൽ നാം മടങ്ങിവരേണ്ടതുണ്ട് എന്നത് തർക്കമറ്റ കാര്യമാണ്. നാം വിളിക്കപ്പെട്ടത് ഇത്തരം ഒരു ജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയാണോ? ലോകവുമായി ഏറെ ഇടകലർന്ന് മലീമസപ്പെട്ട ഒരു തരം ജീവിതമാണോ നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവീക ഉദ്ദേശ്യം? നാം നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവീക ഉദ്ദേശ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏറെ ദൂരെയാണ് എന്ന് സമ്മതിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ മടങ്ങിവരവിന്റെ ആദ്യപടി. നാം ഉണരണം, തിരിച്ചറിയണം, നാം ആത്മീകതയുടെയല്ല മറിച്ച് പിന്മാറ്റത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ത്യാഗം സഹിച്ചവർ

എഡിസൺ തോമസ്, വേങ്ങൂർ

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം ഇന്നു വളരെയധികം ഉന്നതിയിലേക്കും ഉയർച്ചയിലേക്കും എത്തുവാൻ കാരണം പലരുടെയും ത്യാഗമാണ്. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവരുടെ ജീവനെ ത്യാഗമായി നൽകി പടുത്തുയർത്തിയതാണ് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം. ഇന്നത്തെ തലമുറകൾക്കു അതിന്റെ വിലയോ നിലയോ വേണ്ടവിധം അറിയുകയില്ല. ഒരു കാലത്ത് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ പരിഹസിച്ചവർ പിന്നീട് ആശ്ചര്യപ്പെടത്തക്കവണ്ണം വിശ്വാസികൾ പെരുകുകയും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചില വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മലയാള മനോരമയുടെ പ്രത്യേക പതിപ്പിൽ ഇന്നത്തെ ചിന്താവിഷയം എന്ന പംക്തിയിൽ വന്നതായ ഒരു കഥ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജർമ്മനിയിലെ ബെവേറിയ സംസ്ഥാനത്തിൽ ന്യൂട്ടൺബർഗ് പട്ടണത്തിനടുത്തുള്ള കൊച്ചുഗ്രാമത്തിൽ ഒരു വലിയ കുടുംബം താമസിച്ചിരുന്നു. അപ്പനും അമ്മയും അവരുടെ പതിനെട്ടു മക്കളും സ്വർണ്ണപണിക്കാരനായ പിതാവ് ഒരു ദിവസം പതിനെട്ടു മണിക്കൂറോളം കഷ്ടപ്പെട്ട് പണിയെടുത്താണ് ജീവിത ചെലവിനുള്ള വക കണ്ടെത്തിയിരുന്നത്, സമർത്ഥരായ മക്കളെ എങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കും? സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനു പിതാവ് പ്രയാസപ്പെടുമ്പോൾ മൂത്തമക്കൾക്കൊരാഗ്രഹം, ന്യൂട്ടൺബർഗിലെ പെയിന്റിംഗ് സ്കൂളിൽ ചേർന്നു പഠിക്കണം. ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ രണ്ടുപേരും കൂടി തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം പിതാവിനോടറിയിച്ചു. അപ്പാ, ചിത്രരചന പഠിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങളെ ന്യൂട്ടൺബർഗ് അക്കാഡമിയിൽ ചേർത്ത് പഠിപ്പിക്കാമോ? കുട്ടിക്കാലം മുതൽ ഇരുവരും വരച്ച ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ള പിതാവ് ധർമ്മ സങ്കടത്തിലായി, പതിനെട്ടു മക്കൾക്ക് ആഹാരത്തിനു വക കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമം തന്നെ വളരെ പ്രയാസം അതിനൊപ്പം മക്കളുടെ ഈ ആഗ്രഹം എങ്ങനെ നിവർത്തിക്കും. മക്കളെ ഒരു നിവർത്തിയുമില്ല, നിത്യവൃത്തിക്കുള്ള പണം തന്നെ ഞാൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് കണ്ടെത്തുന്നത്, നിങ്ങളാൽ ആകുന്നത് നിങ്ങളും സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനൊപ്പം നിങ്ങളെ ചിത്രകല അക്കാദമിയിൽ ചേർത്ത് പഠിപ്പിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്, പിതാവ് വളരെ ദുഃഖത്തോടെ മക്കളോടു പറഞ്ഞു, സാരമില്ലാ, അപ്പന്റെ പ്രയാസം ഞങ്ങൾക്കറിയാം മറ്റെന്തെങ്കിലും ഒരു വഴി ദൈവം കാണിച്ചുതരും. അവർ അപ്പനോട് മറുപടി പറഞ്ഞ് തങ്ങളുടെ കിടപ്പുമുറിയിലേക്കു മടങ്ങി, അവർ ചെല്ലുമ്പോൾ മറ്റു സഹോദരങ്ങളെല്ലാം കിടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കിടക്കയിൽ കിടന്നു അവർ ഭാവിയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു. അവസാനം അവർ ഒരു വഴി കണ്ടെത്തി. അവരുടെ സ്ഥലത്തുള്ള സ്വർണ്ണഖനിയിൽ ഒരാൾപോയി പണിയെടുക്കുക. ആ പണം കൊണ്ട് ഒരാൾ പഠിക്കുക, പഠനം പൂർത്തിയാക്കി മടങ്ങിയെത്തുമ്പോൾ അടുത്ത ആൾ സഹായിക്കുക, നല്ല കാര്യം ആദ്യം ഏതു സഹോദരൻ പഠിക്കും, അതിനു അവർ മറ്റൊരു വഴി കണ്ടെത്തി, ഒരു നാണയമെടുത്ത് റ്റോസ് ചെയ്യുക. നാണയത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലെ ചിത്രങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും തിരഞ്ഞെടുക്കുക, അവരവരുടെ ചിത്രത്തിന്റെ നറുക്ക് ആദ്യം ചാൻസ്, ഏതായാലും ആദ്യം അവസരം ആൽബെക് ഡ്യൂറർ എന്ന സഹോദരനു ലഭിച്ചു. ആൽബർട്ട് എന്ന മറ്റേ സഹോദരന് പണി എടുക്കുന്നിതിനും നറുക്കു വീണു. അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ഡ്യൂറർ ചിത്രകലാ അക്കാഡമിയിൽ ചേർന്നു. സഹോദരൻ ഖനിയിൽ പണിയെടുക്കാനും തുടങ്ങി. ദിവസങ്ങളും വർഷങ്ങളും കടന്നുപോയി. ചിത്രരചനയിൽ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തീകരിച്ച് സഹോദരൻ വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി. കലാകാര

» 23

നമ്മുടെ ആരാധന, ഭരണരീതി, ജീവിതശൈലി, മുൻഗണനകൾ, ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷകൾ, തലമുറയെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കൽപങ്ങൾ എന്നിവ എല്ലാം നാം ലക്ഷം തെറ്റി യാത്ര ചെയ്യുന്നു എന്നതിനെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം തെറ്റലുകളെക്കുറിച്ച് നാം അറിയാതെയിരിക്കുന്നു എന്നത് അവസ്ഥയുടെ ആഴം വ്യക്തമാക്കുന്നു. കാലിക മാറ്റം വരുത്തിയ ആത്മീകത പിന്മാറ്റത്തിന് ആത്മീക മുഖം നൽകി സ്വയം സംതൃപ്തി അടയാനുള്ള വ്യഥാപ്രയത്നം മാത്രമാണ്.

നമുക്ക് ആവശ്യം വചനത്തിലേക്കുള്ള മടങ്ങിവരവാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം നാം സ്വയം നശിക്കുകയും അടുത്ത തലമുറയെ നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ അവസ്ഥയെ വിവേചിച്ച് മനസിലാക്കി തരാൻ കഴിവുള്ള പ്രവാചകന്മാരെയാണ് നമുക്കിന്നാവശ്യം. നാം എങ്ങോട്ട് എന്ന് കാട്ടിത്തരാൻ കഴിയുന്ന ദർശകന്മാരെയാ ണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. നമ്മെ നിദ്രയിൽ നിന്ന് തട്ടിയുണർത്താൻ കഴിയുന്ന ഉണർന്നവരെയാണ് നമുക്കിന്ന് വേണ്ടത്. ധന്യനായ പൗലോസിന്റെ വാക്കുകളെ ഓർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഉപസംഹരിക്കുന്നു. ''നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ എന്ന് നിങ്ങളെത്തന്നെ പരീക്ഷിപ്പിൻ; നിങ്ങളെത്തന്നെ ശോധന ചെയ്വിൻ''(2 കൊരി. 13:5). ''ഉറങ്ങുന്നവനെ ഉണർന്ന് മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽക്ക. എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിന്റെ മേൽ പ്രകാശിക്കും. .... ഇത് ദുഷ്കാലമാകയാൽ സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊൾവിൻ'' (എഫേ. 5:14-6). ഉണരാം നമ്മുടെ കർത്താവ് വരുന്നു. ●

രന്റെ ഉന്നതവിജയത്തിൽ സന്തോഷിച്ച ഭവനാംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് അവരുടെ മുറ്റത്തൊരു വിരുന്നൊരുക്കി. വിഭവ സമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണവും പാട്ടും നൃത്തവുമെല്ലാം അവരൊരുക്കി. വിരുന്നിന്റെ അവസാനമായി എന്റെ സഹോദരൻ തനിക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത ത്യാഗമോർത്ത് നന്ദി പറയുന്നതിന് ആൽബെക് ഡ്യൂറർ എഴുന്നേറ്റു. സഹോദരാ അങ്ങെനിക്കുവേണ്ടി ഖനികളിൽ പോയി ജോലി ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് ചിത്രകലാ പഠിക്കുന്നതിന് സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു. നന്ദി, ഒരായിരം നന്ദി. ഇനി അങ്ങയുടെ അവസരമാണ്. ഞാൻ പോയി പണിയെടുക്കാം. അക്കാഡമിയിൽ താങ്കൾ പോയി പഠിക്കുക, ഞാൻ ജോലിക്കു പോകാം. സ്നേഹപൂർവ്വം ആൽബെക്ക് ഡ്യൂറർ പറഞ്ഞുനിർത്തി. എല്ലാ കണ്ണുകളും സഹോദരൻ ആൽബെർട്ടിന്റെ മറുപടിക്കായി കാത്തിരുന്നു. നിരാശ പ്രതിഫലിക്കുന്ന മുഖത്തോടെ ആൽബർട്ടെഴുന്നേറ്റു. ഇല്ല, ഇല്ല ഞാനിനി പഠിക്കുന്നില്ല. എന്നെ കൊണ്ടതിനു സാധിക്കില്ല. ദാരഥധാരയായി ഒഴുകി ഒലിക്കുന്ന കണ്ണുനീർ ഒപ്പിക്കൊണ്ട് ആൽബർട്ട് പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. സഹോദരങ്ങളെ നിങ്ങളെന്റെ കൈകൾ കണ്ടോ? എന്റെ വിരലുകളിൽ ചിലത് വഴങ്ങാതായി, കൈപ്പത്തി മുഴുവനും തഴമ്പായി. ബ്രഷ് കൈവിരലുകൾക്കിടയിൽ വച്ച് വരക്കുന്നതിനോ ചെറിയ വര വരയ്ക്കുന്നതിനോ എന്റെ വിരലുകൾക്കാവില്ല. ഖനിയിൽ വച്ച് പലത വണ എന്റെ വിരലുകൾ ചതഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു ചിത്രകാരന്റെ വിരലുകൾക്ക് വേണ്ട മൃദുത്വമോ, ഒതുക്കമോ ഒന്നുമിന്നില്ല, അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ ആഗ്രഹം ഉപേക്ഷിച്ചു. സാരമില്ല എന്റെ സഹോദരനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെനിക്കു സാധിച്ചല്ലോ, ആ സന്തോഷം മാത്രം മതിയെനിക്ക്.

രണ്ടു കരങ്ങളു ചേർത്ത് മുകളിലേക്കുയർത്തി കാണിച്ചിട്ട് ആൽബർട്ട് സാവധാനമിരുന്നു. സദസ് നിശ്ചലമായി തങ്ങളുടെ ജേഷ്ഠ സഹോദരൻ അനുജനുവേണ്ടി സഹിച്ച യാതനകളും കഷ്ടപാടുകളുമോർത്ത് അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പി. കഴിഞ്ഞ നാലു വർഷങ്ങൾ എന്റെ സഹോദരൻ എനിക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം ആഗ്രഹം ഉപേക്ഷിച്ച് കഷ്ടപ്പെട്ടല്ലോ, നാലു വർഷങ്ങൾ ഞാൻ പഠിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഖനിയിൽ വേദന സഹിച്ച് അദ്ധ്വാനിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ. ഞാനെന്റെ സഹോദരനെനൊന്തു പ്രതിഫലം നല്കും. ആൽബെക്ക് സ്വയം പറഞ്ഞു, അപ്പോ ഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഞരമ്പുകൾ പിടച്ച് പരുക്കനായി തീർന്ന സഹോദരന്റെ മുകളിലേക്കുയർത്തി കാട്ടിയ കൈകൾ തറഞ്ഞുനിന്നു. സമർത്ഥനായ ആൽബെക്ക് ഡ്യൂറ്ററുകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ ജർമ്മൻകാർക്ക് വളരെ പ്രിയങ്കരമാണ്. നൂറുകണക്കിന് ചിത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹം വരച്ചുകൂട്ടി, ആർട്ട് ഗ്യാലറികളിലും ധനാഢ്യരുടെ വീടുകളിലും ഡ്യൂറ്ററുടെ ചിത്രങ്ങൾ സ്ഥാനം പിടിച്ചു. ഓരോ ചിത്രത്തിനും ലഭിക്കുന്ന അംഗീകാരവും ഉപഹാരവും തന്റെ സഹോദരന്റെ ത്യാഗത്തിനു മുമ്പിൽ ഒന്നുമില്ലെന്ന് ആൽബെക്ക് വിശ്വസിച്ചു. അവസാനം അദ്ദേഹം തന്റെ സഹോദരൻ ആൽബർട്ടിന് പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു. പണമദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കില്ല, പഠനം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല. പിന്നെ എന്തു നൽകും? തലപുകഞ്ഞു ചിന്തിച്ചു, പെട്ടെന്ന് ആൽബെക്കിന്റെ മനസ്സിൽ ഒരാശയം ഉദിച്ചു. തന്നെ താനാക്കിയ സഹോദന്റെ കൈകളുടെ ചിത്രം വരക്കുക. കാൻവാസ് സ്റ്റാന്റിൽ ഉറപ്പിച്ചു. ചായങ്ങൾ പാലറ്റിൽ ചാലിച്ചു. പെൻസിലെടുത്ത് സ്കെച്ചിട്ടു. കൈകൂപ്പി മുകളിലേക്കു ഉയർത്തി തങ്ങളെ കാണിച്ച ആൽബെർട്ടിന്റെ ഇരുകരങ്ങളുടെയും ചിത്രം ആ കാൻവാസിൽ വരച്ചു ചതഞ്ഞ വിരലുകളും എഴുന്ന ഞരമ്പുകളുമെല്ലാം തന്മയത്വത്തോടെ ആൽബെക്ക് ഡ്യൂറ്റർ വരച്ച് നിറം ചാർത്തി. ആ ചിത്രമാണ് പിൽക്കാലത്ത് ലോകപ്രസിദ്ധമായ ദ പ്രേയിംഗ് ഹാൻഡ്സ് (the praying hands) എന്ന ചിത്രം. 'ദ ഹാൻഡ്സ് ' (the hands) എന്ന പേരിട്ട് അദ്ദേഹം ആ ചിത്രം പൊതുദർശനത്തിനായി വച്ചു. പ്രസ്തുത ചിത്രം കണ്ടു എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട കലാകാരന്റെ പുതിയ ചിത്രം ജർമ്മൻ ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഹരമായിത്തീർന്ന ആ ചിത്രം അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള സഹോദര സ്നേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം അവർ സന്തോഷത്തോടെ ചിത്രത്തിൽ കണ്ടെത്തി. അവർ അതിന് പുതിയൊരു പേരിട്ടു ''ദ പ്രേയിംഗ് ഹാൻഡ്സ്''. ലോകമെങ്ങും ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ലക്ഷക്കണക്കിന് പ്രിന്റുകൾ വിറ്റഴിഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥന പുസ്തകങ്ങളുടെ മുഖചിത്രമായി ഈ ചിത്രത്തെ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇന്നും ലോകമെമ്പാടുമുള്ള കലാസ്നേഹികൾ ഈ ചിത്രവും ഇതിന്റെ പിന്നിലെ സന്ദേശവും ആസ്വദിക്കുന്നു.

ത്യാഗം എന്നത് വിലമതിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒന്നാണ്. അത് സ്നേഹത്തിനും വാക്കുകൾക്കും അപ്പുറമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാൽവറി ക്രൂശിലെ മരണം ത്യാഗത്തിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. തന്റെ വിലയേറിയ പ്രാണൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ വിടുതലിനും വീണ്ടെടുപ്പിനും നൽകി. തെക്കേ അമേരിക്കയുടെ സമീപത്തുള്ള ഇക്വഡോർ ദ്വീപിൽ സുവിശേഷവുമായി കടന്നുപോയ ജിം എലിയേറ്റും കൂട്ടുകാരും അവിടെയുള്ള ആദിവാസികളുടെ അമ്പിനു ഇരയായി. മരണം വരിച്ചപ്പോൾ ജിം എലിയറ്റ് തന്റെ ഡയറിയിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു. ''തനിക്കു സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നു നേടുവാൻ വേണ്ടി നഷ്ടമാക്കുന്നവൻ വിഡ്ഢിയല്ല (He is no fool to give what he cannot keep, to gain what he cannot lose - Jim Eliot) അതേ, ത്യാഗത്തിന്റെ മനസ്സും മനോഭാവവും നമുക്കും ഉണ്ടാകണം. ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ആരംഭത്തിലും വളർച്ചയ്ക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടി എത്ര യോ ഭക്തന്മാർ അവരുടെ ജീവനും പ്രാണനും നൽകി ത്യാഗം സഹിച്ചു. നാം സമാധാനമായി ആരാധിക്കുകയും സത്യാരാധന പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഓർക്കുക, ഇതിനുവേണ്ടി അനേകർ വലിയ വില നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതുപയോഗിച്ചു സ്വ ത്തും പണവും പ്രതാപവും പ്രശസ്തിയുമെല്ലാം നേടുമ്പോൾ ഓർക്കുക. അടുത്ത തലമുറയിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ സംഭാവന എന്താണ്?.

●

ഷോലാപ്പൂരിന്റെ സ്വന്തം തങ്കമ്മ കുരുവിള നിത്യതയിൽ

പാ. ഉമ്മൻ എബനേസറും ബ്ര. വർഗീസ് കൊല്ലക്കൊമ്പിലും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കിയത്

മിസിസ് തങ്കമ്മ കുരുവിള

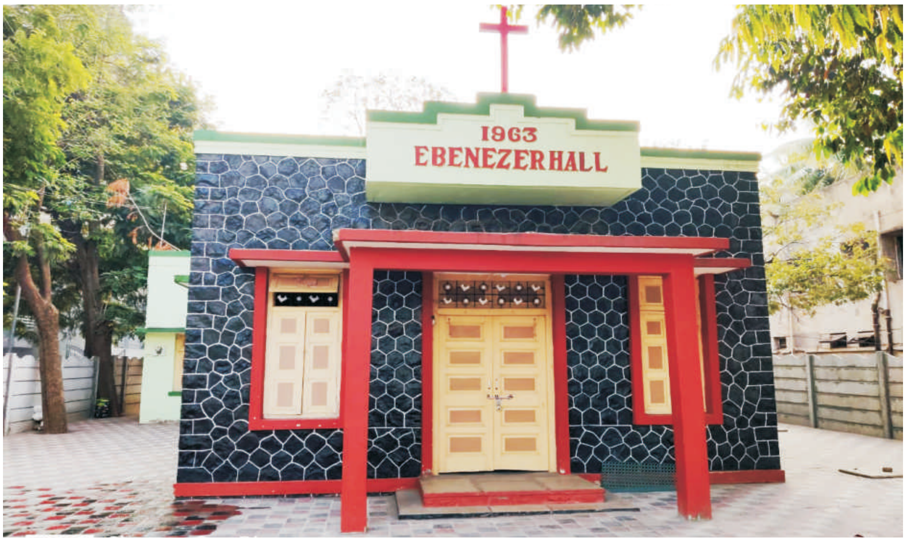

തലവടി നെടുങ്ങാട്ടു കളത്തിൽ പരേതനായ റവ. എൻ.റ്റി. കുരുവിളയുടെ ഭാര്യ തങ്കമ്മ കുരുവിള ഫെബ്രുവരി 13 ന് ഒക്കലഹോമയിൽ നിര്യാതയായി. സംസ്കാരം ഒക്കലഹോമ ഹെബ്രോൻ ഐപിസിയുടെ ചുമതലയിൽ പാസ്റ്റേഴ്സ് ഷിബു തോമസ്, റവ. ഡോ. ജോൺ വർഗീസ് എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നു.

മക്കൾ : മോളി മാത്യു, ജോളി ഫിലിപ്പ്, സൂസി സാമുവേൽ, തോമസ് കുരുവിള ബ്രദർ ഫിന്നി മാത്യു, പാസ്റ്റേഴ്സ് പി.വൈ. ഫിലിപ്പ്, ഉമ്മൻ എബനേസർ എന്നിവർ ജാമാതാക്കളാണ്. ദീർഘ വർഷങ്ങൾ മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ഷോലാപ്പൂരിൽ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിരുന്നു പാസ്റ്റർ കുരുവിളയും കുടുംബവും. തലവടി സ്വദേശിയായിരുന്ന റവ. എൻ. റ്റി കുരുവിള തിരുവല്ലായിൽ ഒരു ബാങ്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോഴാണ്. 1948 ൽ സുവിശേഷ വേലയ്ക്കുള്ള ദൈവവിളി ഉണ്ടായത്. തുടർന്ന് ജോലി രാജി വച്ച് കർണ്ണാടകയിലെ ഹൂബ്ലിയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു. കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ കണ്ടു ഒരു ദർശന പ്രകാരം ഷോലാപ്പൂരിലേക്ക് യാത്രയായി. അങ്ങനെ 1950-ൽ ഷോലാപ്പൂരിൽ എത്തച്ചേർന്നു. റവ. കുരുവിള ലിമാവാഡിയിൽ താമസിച്ച് പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം തുടർന്നു. കൊള്ളക്കാരെ താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നതിനാൽ നിരന്തരം തനിക്ക് വിവിധ പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. തിരികെ നാട്ടിലെത്തി നെല്ലിമല വലിയപറമ്പിൽ റവ. വി.ജെ. ജോർജ് മറിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ മൂത്തമകൾ തങ്കമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം കുമ്പനാട് ഹെബ്രോൻ ബൈബിൾ കോളജിൽ വേദപഠനം നടത്തി. പാസ്റ്റേഴ്സ് മാത്യു സാമുവേൽ, റ്റി.എസ്. എബ്രഹാം എന്നിവർ തന്റെ സഹപാഠികളായിരുന്നു. വേദവിദ്യഭ്യാസാനന്തരം പാസ്റ്റർ കെ.ഇ. എബ്രഹാം തനിക്ക് പാസ്റ്ററൽ ഓർഡിനേഷൻ നൽകി. തിരികെ കുടുംബസമേതം 1955-ൽ ഷോലാപ്പൂരിൽ മടങ്ങി എത്തി. ലിമാവാഡിയൽ തന്നെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. പ്രാത്ഥനാ മനുഷ്യനായ പാ. കുരുവിളയുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിരവധി രോഗികൾ സൗഖ്യമായി. ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടോടി. ഷോലാപ്പൂരിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ പാസ്റ്റർ കുരുവിളയും കുടുംബവും താമസിച്ച് വേല ചെയ്തു. മോദി, ശോഭാനഗർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിച്ച് പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിപുലപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു.

നീണ്ട അമ്പതു വർഷത്തെ ഷോലാപ്പൂർ ജീവിതത്തിൽ ഒട്ടനവധി പ്രയാസങ്ങളും കഷ്ടതയും പ്രതിസന്ധികളും അനുഭവിച്ചു. 1963 -ൽ താൻ പഴണികഴിപ്പിച്ച സഭാഹോളാണ് മലയാളിയായ ഒരു പാസ്റ്ററാൽ പണിയപ്പെട്ട മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ആദ്യത്തെ സഭാഹാൾ. മുന്നൂറ് പേർക്കിരിക്കാവുന്നതും പാസ്നേജും ഉൾപ്പെട്ട വിശാലമായ സഭാഹാളിന് എബനേസർ ഹോൾ എന്നു പേരിട്ടു. ഹോൾ നിറയെ തദ്ദേശവാസികളായ വിശ്വാസികൾ കടന്നുവന്ന് സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും അരാധിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവം ആത്മാക്കളെ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപിച്ചു. തങ്കമ്മ കുരുവിളയും തന്നോടൊപ്പം വളരെ ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് പാസ്റ്റർ കുരുവിളയുടെ ശുശ്രൂഷ വിജയിച്ചത്. ദൈവം തന്നെ വിളിച്ച വിളിക്കും ദർശനത്തിനും അനുസരിച്ച് വിശ്വസ്തതയോടെ താൻ വേല ചെയ്തു. ശാരീരിക അസ്വസ്ഥതയാൽ 1998-ൽ താൻ പ്രിയംവെച്ച ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് വിളിച്ചു ചേർക്കപ്പെട്ടു. പാസ്റ്റർ കുരുവിളയും കുടുംബവും തുടങ്ങിവച്ച ദൈവീക വേല ഇപ്പോൾ അവരുടെ മക്കൾ ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തുന്നു. മഹാരാഷ്ട്രാ സ്റ്റേറ്റ് ഐപിസിയുടെ ചുമതലയിൽ ഷോലാപ്പൂർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അനുഗ്രഹമായി നടന്നു വരുന്നു. ●

Scenes from Hebron Bible College

Graduates

Praying for graduates

Students with teachers and care takers

Scenes from Kohlapur District Youth Camp

Praise & Worship

Br. Binoy preaching

Br. Biju Thomas preaching

Pr. Shaji Mohammad preaching
Br. Biju Thomas translating

Pr. Santhosh Joseph preaching
Br. Jaison Varghese translating

Distributing prizes to winners

SUVARTHA - Registered with Registrar of News Papers for India Under Licence No. 56985-93

Scenes from Yavatmal District of IPC Maharashtra

Students and Teachers with Pr. Dilip Adkapure at a free tuition center at Yavatmal District

Under construction church hall at Kalmehwar, Nagpur

An under construction church hall at Yavatmal

IPC Ramwadi Church Hall, Solapur